

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

Культура
Мистецтво без ілюзій

► СТОР. 10

Спорт

**Старт
на
Зеленому
континенті**

► СТОР. 11

Право

**Закон України
«Про внесення змін
до Закону України
«Про запобігання
захворюванню
на синдром набутого
імунodefіциту (СНІД)
та соціальний захист
населення»**

► СТОР. 12—13

№ 7 (5007)

СУБОТА, 15 СІЧНЯ 2011 РОКУ

WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР

Київ і Токіо визначають алгоритм спільних дій

Президент України Віктор Янукович відвідає Японію з офіційним візитом 18—21 січня. Про це повідомляється на сайті глави держави з посиланням на Сергія Львовича — голову адміністрації Президента. «Візит сприятиме подальшому розвитку й інтенсифікації двостороннього політичного діалогу на вищому рівні, розширенню науково-технічного, культурно-гуманітарного й торгово-економічного співробітництва, зокрема шляхом залучення кредитно-фінансових, інвестиційних і технологічних можливостей Японії», — йдеться в повідомленні. Передбачається підписання низки двосторонніх документів. Зокрема: спільної заяви з україно-японського глобального партнерства й кредитної угоди між публічним акціонерним товариством «Державний експортно-імпортерний банк України» (Укресімбанк) і Японським банком міжнародного співробітництва (ЯБМС) про відкриття другої кредитної лінії.

Заплановано аудієнцію в Імператора Японії Акіхіто, переговори з Прем'єр-міністром Японії Наото Каном і зустрічі зі спікером палати представників парламенту Японії Т. Йокоміті та Головою палати радників парламенту Японії Такахасі Нісіока.

Володимир Литвин відвідає Туреччину

16—18 січня Голова Верховної Ради Володимир Литвин відвідає з офіційним візитом Турецьку Республіку. Як повідомили в прес-службі парламенту, програмою візиту передбачено зустрічі В. Литвина з Президентом Турецької Республіки Абдуллахом Гюлем, з Головою Великих Національних Зборів Турецької Республіки Мехметом Алі Шахіном, з Прем'єр-міністром Турецької Республіки Реджепом Тайіпом Ердоганом. Голова Верховної Ради також проведе зустрічі з губернатором Стамбула Хусейном Авні Мутлу та з Генеральним секретарем ПАЧЕС Олексієм Кудрявцевим.

► СТОР. 2—3

«Одеська кіностудія» залишиться державною

Парламентська хроніка
Ранкове засідання
14 січня

Українці мають право збиратися для проведення мирних акцій протесту, але не можуть при цьому вчиняти протиправні дії. На цьому вчора наголошував міністр внутрішніх справ Анатолій Могильов під час години запитань до уряду. Тема про арешти учасників податкового майдану звучала першою.

► СТОР. 4

Ціни на «політичний» продукт стримуватимуть

Але якість хліба від цього не поліпшиться

Сьогодні...

...і торік

ПРО НАБОЛІЛЕ

Лишилися від худоби тільки роги й копита

Ми, жителі села Гуца Любомльського району Волинської області, звертаємося до уряду, Верховної Ради, міністра сільськогосподарства, керівників відповідних установ із питанням: куди поділися наші домітки за велику рогату худобу за 2008—2009 роки? Ми невтомно працювали, вирощуючи поголів'я, здавали вгодованих тварин на м'ясо державі, а обіцяних доміток не дочекалися й понині, хоча документи оформили належним чином і передали до відповідних установ. Навіщо було обіцяти нам золоті гори, навіщо душити людей? Помилуйте нас, простих сільських людей, дайте обіцяне...

Василь ШУЛЬГА.

Волинська область.

ПОДІЇ

«Країна, де національний принцип — «хата скраю», не може зберегти «хати в центрі»

Інтелігенція звернулася до Президента. Представники творчої інтелігенції склали листа Президенту Віктору Януковичу, в якому просять гаранта не допустити знищення культурного обличчя столиці. На їхню думку, забудова історичних кварталів міста відбувається бездумно й хаотично. До уваги не беруться ані положення Генплану, що передбачає комплексний розвиток Києва, ані чинне законодавство.

► СТОР. 6

Після аварії бензовоза водій власним одягом закривав пробіони

У селі Тернівка Бершадського району на Вінниччині дивом вдалося уникнути вибуху

Водій автомобіля МАЗ на повороті на слизькій дорозі не впорався з керуванням і виїхав на узбіччя. Від удару в дерево цистерна-причіп з двадцятьма тоннами бензину відірвалася від автомобіля. З декількох пробіон потекло пальне. 34-річний водій зняв з себе одяг і почав затицати найбільші з отворів. Про аварію повідомив міліцію. Правоохоронці передали інформацію районним рятувальникам, і ті оперативно прибули на місце пригоди.

► СТОР. 11

За останні 12 місяців зростання цін на продовольство у світі становило майже 65 відсотків. У країнах ЄС так само, як і в Україні, спостерігається різке підвищення цін на продукти харчування, до того ж у деяких державах Східної Європи вартість хліба і молочних продуктів зросла більш ніж на 20 відсотків.

Наші експерти загалом задоволені торішніми показниками цін. Мовляв, цінового колапсу не сталося, а коливання інфляції на рівні 10 відсотків — краще, чого можна було очікувати.

► СТОР. 6

Фото
Андрія НЕСТЕРЕНКА.

КОРОТКО

■ Міжнародний фестиваль військово-історичної реконструкції «Стародавній Меджибіж: Зимовий екстрим» розпочався вчора на Хмельниччині. На Поділля прибули близько 50 реконструкторів з різних областей України, а також з Росії та Білорусі (**Укрінформ**).

■ У Бразилії жертвами повеней стали близько 500 осіб (**Укрінформ**).

■ У Житомирі відбулися заходи з нагоди 67-ї річниці визволення області від фашистських загарбників (**УНІАН**).

У Криму оголошено штурмове попередження

Україну і Туреччину об'єднує девіз Кемалю

Елементом національної символіки Турецької Республіки, поряд з гербом, прапором і гімном, є девіз: слова, винесені у заголовок цієї статті. Засновник республіки, Мустафа Кемаль, якого в Туреччині офіційно називають Ататюрком (батьком усіх турок), повторював ці слова, коли у тривалій і гострій боротьбі з великими державами — переможцями у Першій світовій війні, а також з внутрішніми супротивниками (прибічниками султанської влади) вибирав свободу і незалежність своєї батьківщини.

Цей девіз може взяти на озброєння будь-яка країна. Але він повинен сприйматися з особливою силою в Україні, яка у ХХ ст. постраждала від зовнішніх воєн і внутрішніх трагедій більше, ніж будь-яка інша країна у світі.

Та не тільки цей девіз об'єднує Україну і Туреччину. Хоч не існує такого поняття, як українсько-турецький кордон, нас об'єднує море. Українцям і туркам належить переважна частина Чорноморського узбережжя. Відстань між берегами двох країн у Чорному морі-озері, якщо відраховувати її від Севастополя і Ялти, не перевищує 250 км. Цю відстань сучасні потяги долають за годину. Стільки треба добиратися з передмістя до центру жителя Києва.

Об'єднує нас і часовий пояс, як би його не називати — київським або стамбульським. Об'єднує, що особливо важливо — геополітичне розташування. Єдиний євразійський континент умовно поділений на дві частини світу в меридіональному напрямі від Північного Льодовитого океану до Середземномор'я. Будучи розташовані на північному і південному узбережжі Чорного моря, Україна і Туреччина утворюють територіальний коридор завширшки в сотні кілометрів, який єднає Європу з Азією. Обидві країни майже повністю поглинають транзитний потенціал, який утворюється на перетині Європи і Азії. Територія на північ від України практично позбавлена транзитного потенціалу, тому що знаходиться всередині неозорої Росії і єднає з Європою слабо заселені й малоосвоєні регіони євразійського континенту, які прилягають до Льодовитого океану.

Отже, Україна споконвіку була і є воротами в Європу. Але і Туреччина була і є воротами в Азію. Хоча можна розвернути дане визначення на 180 градусів. Відповідно той велічезний масив товарів і інформації, що йшов з Азії до Європи і назад, багато в чому проходив через браму Україна—Туреччина. І що цікаво, цей потік не зупинявся ані за часів османського завоювання Криму, ані за козацьких війн. Нерідко і в політичній складовій сусіди надавали один одному підтримку. Наші славнозвісні гетьмани Дмитро Вишневецький-Байда, Богдан Хмельницький і Пилип Орлик намагалися заручитися допомогою Стамбула. Запорожці після обох знищень Січі в ХVIII ст. переходили саме за турецьким кордоном. Зnamenно, що і у світовій історіографії, присвяченій Туреччині, однією з найкращих робіт вважається праця саме українського вченого Агатангела Кримського.

1. Спільне минуле

Геополітичне становище, яке ділять між собою Україна і Туреччина, впливало на їхню історичну долю протягом сотень років. Тому варто окремо зупинитися на спільному минулому обох країн.

Почну з того, що степи України стали домівкою численних тюркських народів та держав — гунів, аварів, тюрків, хозар, печенігів, торків, половців — якщо назвати головніші з них. Але навіть історики, як українські, так і турецькі, рідко усвідомлюють цей факт, з якого, між іншим, випливає, що Україна стала ареалом перебування тюркських народів на сім століть раніше, ніж територія сучасної Турецької Республіки.

Чим більшими космополітами стають громадяни сучасного глобалізованого світу, тим більше вони прагнуть не загубитися серед інших народів. Пірнаючи в глибини свого етнічного родоводу, вони часто з подивом переконуються в тому, наскільки тісно поєднані їхні предки з предками тих, хто населяє сусідні країни. Можна твердити без ризику помилитися, що наші громадяни мають спільне минуле з усіма народами, які утворюють сусідні з Україною держави.

Не завжди це спільне минуле є приємним. Сучасна цивілізація народжувалася в безперестанній боротьбі між державами і всередині держав. Тільки тепер, зберігаючи пам'ять про тяжкі наслідки двох світових воєн і «холодної війни», яка тривала протягом чотирьох з половиною десятиліть, ми вчимося жити в мирі і злагоді зі своїми сусідами. Нам не слід забувати трагічних сторінок власної історії. Але ми завжди повинні висувати на перший план ті міжнародні контакти, які допомагали нашим предками відповідати на виклики історії. Можна сміливо твердити, що їхня відповідь на виклики була переконливою і ефективною. В іншому випадку не було б нас — їхніх потомків.

Недоліком багатьох курсів з вітчизняної історії є ігнорування подій, які розгорталися на добрій половині сучасної території України. Вітчизняна історія включає в себе минуле всіх людських спільнот і утворених ними держав, які знаходилися у визнаних світовим співтовариством кордонах нашої Вітчизни. Тим не менш для українських істориків минуле прилегло до чорноморсько-азовського узбережжя території від занепаду античних держав і до XVI ст., тобто в межах цілого тисячоліття — це «темні віки».

Незнання історії південної України в оту турецьку добу часто виправдовується тим, що в історичних джерелах вона відома, як «Дике поле», тобто пустеля. Насправді для українців степ ніколи не був диким полем та й не міг бути, адже він був колиською українського козацтва. Козацька приказка говорить, що «Січ — мати, а Великий луг — батько». Назва ж «Дикого поля» причепилася до українського степу завдяки європейцям, передусім італійцям, які на двісті років колонізували північні береги Чорного моря і справді дивилися на навколишні степи як на пустелю. А поширили європейці цю назву завдяки вживанню її на своїх картах, у чому вони таки не знали конкурентів.

Один із засновників НАН України, тюрколог Агатангел Кримський не випадково твердив: «Моя «Історія Туреччини» — це ж наполовину історія України». Вчений мав на увазі не тільки різноманітні контакти населення Польсько-Литовської держави, яка включала тоді українські землі, з Османською імперією, але й історію Кримського ханату та інших васальних від османів державних утворень. Архіви, в яких відбита їхня історія, й досі є недос-

тупними для нас. І зовсім не через те, що до них важко доступитися — османські архіви відкрито. Ми елементарно не знаємо тієї середньовічної мови, якою написані документи.

З народженням козацької України почали розвиватися її економічні і політичні контакти з Османською імперією. Як свідчив сирійський архидиякон XVII ст. Павло Алепський, до Києва «купці привозять оливу, мигдаль, маслини, риж, родзинки, тютюн, червоний сап'ян, шафран, всяке коріння — у великій кількості з турецьких земель». Інші джерела засвідчують, що до Львова, Києва, Чернігова водними шляхами і сухоходом доставлялися всілякі турецькі товари — тканини (тафта, оксамит, парча), килими, зброя, фаянсові вироби. Разом з купцями українські міста й села відвідували іноземні мандрівники. Цінні відомості про Україну містяться у творі «Книга подорожувань», яку написав турецький мандрівник XVII ст. Евлія Челебі (*Черніков Ігор. Про митрополичу тенденцію у взаєминах України і Туреччини в контексті історії // Політика і час. — 1994, №7. — С.80*).

У 2001 році Інститут історії України видав «Нариси з історії дипломатії України» — першу в історіографії фундаментальну розвідку про цю специфічну сферу політичного життя. У розділі, присвяченому становленню української дипломатичної служби і зовнішній політиці гетьмана Богдана Хмельницького, містяться немало цікавих відомостей про контакти з Портою, як називали тоді в Європі Османську імперію. Згадаємо, наприклад, місію полковника Філона Джалаля (Джеджалія) в Стамбул і його переговори з султаном Мегмедом IV у вересні 1648 року. Візит у відповідь до Переяслава на початку 1649 року зробив султанський посол Осман-ага. Наслідком цих контактів стала угода, згідно з якою українські купці отримали право вільно плавати територіальними водами Османської імперії. Мегмед IV наказав сілістрійському паші і хану до-

помагати українцям у війні з Польщею (*Нариси з історії дипломатії України. — К., 2001. — С.139*).

Порта взяла активну участь в калейдоскопічних подіях, якими супроводжувалася національно-визвольна боротьба українського народу під проводом Б. Хмельницького та його наступників. В іншу історичну епоху вона надала політичний притулок тим прибічникам Івана Мазепи, які змушені були покинути Україну після Полтавської битви (червень 1709 року). Після зруйнування за наказом Катерини II у 1775 році Запорозької Січі частина козаків з дозволу султана Абдул-Гаміда I переселилася в район Сілістри і заснувала Задунайську Січ.

Історія взаємин України та Туреччини має чимало актуальних тем. Парадокс з назвою українського степу як «дикого поля» показує, зокрема, що вона має ще й європейський контекст. Справді, освоєння степу в ході української колонізації включило ці території, населені колись кочовими тюркськими народами, в орбіту європейського економічного та політичного ареалу. Участь українських козаків у відбитті польським королем Яном III Собеським останнього наступу Османів у серці Європи на Відень 1683 р. символізувала цей епохальний поворот в долі українського степу. Зnamenита хлібна торгівля зерном ХІХ—поч. ХХ ст., завдяки якій Україна прославилася як житниця Європи, стала результатом опанування українцями степів. Разом з тим українська колонізація степу була неможливою без політичної та культурної взаємодії слов'ян та тюрків.

У січні 1918 року УНР проголосила свою незалежність і звернулася до учасників мирних переговорів у Брест-Литовську з проханням визнати її самостійною стороною у переговорному процесі. Будучи допущеною до переговорів, вона першою, 9 лютого 1918 року, уклала мирний договір з Центральними державами — Німеччиною, Австро-Угорщиною, Османською імперією і Болгарією. Таким чином, Османська імперія виявилася в числі перших країн, які визнали існування України як самостійної держави і встановила з нею дипломатичні відносини. Першим послом Стамбула в Україні став Агмед Мухтар-бей. В Стамбул Центральної Рада направила М. Суковкіна, який вручив свої вірчі грамоти останньому турецькому султану Мегмеду VI Вагідєддін. Навесні 1919 року М. Суковкіна змінив на посаді посла Олександр Лотоцький.

О. Лотоцький давав високу оцінку революційним діям Мустафи Кемаль-паші, який зруйнував Османську імперію і став родоначальником національної державності. Скликані під його керівництвом в Анкарі у квітні 1920 р. Великі національні збори (меджліс) Туреччини відокреми-

ли релігійні інститути від держави, ліквідували режим капітуляцій, який економічно знекровлював державу, і надав громадянські, у тому числі виборчі права жінкам.

Тим часом УНР була ліквідована, і в Україні утвердилася радянська влада. Незабаром після відкриття меджлісу М. Кемаль звернувся до В. Леніна з пропозицією встановити дипломатичні відносини і надати Туреччині, яка виборювала свою незалежність, матеріальну і збройну допомогу.

Договір про дружбу і братерство між Російською РСФР і Туреччиною був укладений в Москві 16 березня 1921 року. 13 жовтня того ж року в Карсі був укладений подібний договір із Закавказькою РСФР. Наприкінці грудня до Анкари прибула надзвичайна українська місія на чолі з заступником голови Ради народних комісарів УСРР Михайлом Фрунзе. 2 січня 1922 року був підписаний українсько-турецький Договір про дружбу і братерство. Виступаючи наступного дня на прийомі, влаштованому М. Фрунзе, голова Великих національних зборів М. Кемаль підкреслив: «Дружба між українським і турецьким народами, підкріплена нині українсько-турецьким договором, постійна. Збереження і розвиток цієї дружби принесе найбільш позитивні результати не тільки нашим двом країнам, але й всім пригнобленим народам» (*Кемаль Ататюрк. Избранные речи и выступления. — М., 1966. — С.209*).

Солідарність радянського уряду з новонародженою Турецькою Республікою була не випадковою. Після двох невдалих спроб (у 1919 і 1920 рр.) розпалити пожежу світової революції на Заході В. Ленін звернув свої погляди на Схід. Велика війна 1914-1918 рр. виявилася запальною свічкою для революцій, в ході яких загинули Російська, Німецька і Австро-Угорська імперії. У 1921—1922 рр. наслідком війни і того світопорядку, який встановили держави-переможниці, стала революція, яка знищила Османську імперію.

2. Дипломатичні контакти

Історики повинні нагадувати про контакти, які існували між нашими народами у минулому. Це сприятиме активізації сучасних зв'язків між Україною і Туреччиною у політичній, економічній і культурній сферах. Обидві країни життєво зацікавлені в тому, щоб такі зв'язки постійно зміцнювалися.

У ширих зусиллях турецької сторони налагодити співробітництво з Україною ми переконалися ще до того, як завоювали свою незалежність. Під час візиту в Київ у березні 1991 року президент Турецької Республіки Тургут Озал запропонував створити зону Чорноморського економічного співробітництва як один з шляхів розвитку інтеграційних процесів в Європі. Була підписана Декларація про принципи і цілі відносин між обома державами. «Виходячи з обопільних намірів продовжувати добрі традиції, закладені Договором про дружбу і братерство від 2 січня 1922 року, — підкреслювалося у цьому документі, — Україна і Туреччина заявляють про прагнення розвивати взаємовигідне співробітництво у політичній, економічній, екологічній, науково-технічній, інформаційній, культурній, гуманітарній та ін. сферах» (*«Голос України» — 1992, 21 жовтня*).

20 листопада 1991 року, тобто до Всеукраїнського референдуму, Туреччина оголосила про встановлення консульських відносин з Україною. 16 грудня 1991 року вона визнала державну незалежність України. 3 квітня 1992 року в Києві було відкрите посольство Туреччини, а 3 січня 1993 року в Анкарі розпочало роботу посольство України.

Перший президент України Леонід Кравчук зробив офіційний візит в Анкару у травні 1992 року. В ході цього візиту був підписаний Договір про дружбу і співробітництво між Україною і Турецькою Республікою. Він закріпив основи для двостороннього співробітництва між державами в політичній, економічній, культурній та інших сферах. Візит у відповідь президента Туреччини Сулеймана Деміреля відбувся у травні-червні 1994 року.

Доброю традицією стали візити голів держав наших країн. У листопаді 1996 і в листопаді 2000 року Туреччину відвідав Леонід Кучма, а у травні 1998 року зробив візит в Київ Сулейман Демірель. У червні 2003 року в Україні побував президент Ахмет Неджет Сезер. У наступний час Президент України тричі відвідував Турецьку Республіку — у червні 2005, жовтні 2008 і травні 2009 р. У червні 2010 року в Анкарі побував новообраний Президент України Віктор Янукович.

Міжурядовий діалог на рівні глав урядів розпочався тільки з 1998 року: в лютому відбувся офіційний візит прем'єр-міністра Туреччини до Києва, а в жовтні — робочий візит прем'єр-міністра України до Анкари. В грудні 2003 року був проведений офіційний візит глави уряду В. Януковича до Туреччини (вперше з часу встановлення дипломатичних відносин між двома державами). Глава турецького уряду Реджен Тайіп Ердоган побував в Україні у квітні 2004 року і зустрівся з прем'єр-міністром В. Януковичем в Анкарі у січні 2007 року.

Такі зустрічі стали особливо важливі через те, що обсяг повноважень у представників обох сторін був різний. Незважаючи на всі перипетії, викликані здебільшого особистісними якостями представників президентської влади, Україна залишалася президентсько-парламентською республікою, тоді як Туреччина являла собою яскраво виражену парламентську республіку. Чергування президентських і урядових контактів за цих умов було просто необхідне.

Перші контакти на міжпарламентському рівні відбулися у жовтні 1992 року, коли Україну відвідав Голова Великих національних зборів Х. Джіндорук. Перший офіційний візит Голови Верховної Ради України в Туреччину відбувся у березні 2004 року.

Контакти високого рівня між двома сусідніми країнами не можна назвати надто інтенсивними. Наведений перелік досить вагомий, але йдеється про два десятиріччя. У травні 2010 року під час офіційного візиту міністра закордонних справ А. Давутоглу були зроблені перші кроки для інтенсифікації контактів. Сторони підписали «План дій на 2010—2011 рр.» і виступили із Спільною декларацією щодо створення Ради високого рівня стратегічного партнерства. В липні минулого року Президент України і Прем'єр-міністр Туреччини на робочій зустрічі в Стамбулі перейшли до обговорення спільних конкретних проєктів, які повинні закріпити встановлене між нашими країнами стратегічне партнерство.

Здійснюється серйозна підготовка до очікуваного в 2011 році візиту в Україну Прем'єр-міністра Турецької Республіки Р. Ердогана. У ході візиту відбудеться установче засідання Ради високого рівня. Мають бути підписані конкретні угоди в таких сферах, як військово-промисловий комплекс, енергетика, транспорт, культура і туризм.

Ататюрка: мир у країні, мир в усьому світі

Ердогана супроводжуватиме делегація бізнесменів, які бажають мати ділові інтереси в Україні. Надіслане також запрошення Президенту Туреччини А. Гюлю (*за матеріалами Посольства України в Турецькій Республіці*).

Дипломатичні контакти з Турецькою Республікою мають значення не тільки для розвитку двосторонніх відносин, але й у зміцненні позицій України на міжнародному рівні. Туреччина є тепер неспостійним членом Ради Безпеки ООН. Представник Туреччини Джейла Пазарбазиоглу очолювала місію МВФ в Україні. Мевлют Чавушоглу є Президентом Парламентської асамблеї Ради Європи, а Шенес Ерзік — віце-президентом УЄФА.

3. Можливості в економічному співробітництві

Сучасна Туреччина є колосальним ринком, який динамічно розвивається завдяки високим темпам економічного зростання (лише КНР має більші темпи росту). А загалом, як на мою думку, Туреччина — яскравий приклад того, як країна стрімко перетворилася на впливову регіональну силу зі своєю особливою ідентичністю.

За розрахунками одного з перших українських соціологів М. Шаповала, чисельність населення українських земель у 1914 році на території в 739 тис. кв. км (де кількість українців тоді перевищувала число представників усіх інших національностей, разом узятих) становила 46 млн. осіб (*Литвин Володимир. Україна: доба війн і революцій (1914—1920).* — К., 2003. — С.12). Такою вона залишилася і в 2010 році, щоправда, на меншій території — 603 тис. кв. км, тобто в межах сучасної України. Загибель людей під час війн, у мирні роки — від голоду і репресій, депортації, а в останні 20 років властива майже всім європейським країнам депопуляція призвели до того, що природний приріст населення за сто років зміг лише утримати його чисельність на попередньому рівні.

Зовсім іншу картину спостерігаємо в Туреччині. Одразу після Першої світової війни на території в 784 тис. кв. км, яка належить сучасній Турецькій Республіці, проживало 12,5 млн. осіб. Перепис 1965 року показав, що чисельність громадян Туреччини зросла до 31,4 млн. осіб, а перепис 2010 року зафіксував у країні 77,8 млн. осіб (*Vicipedia (англ.)*). Отже, з часів Першої світової війни населення Туреччини збільшилося у шість разів. Тепер країна являє собою великий споживчий ринок, який особливо цікавий для її найближчих сусідів.

Не дивно, що сучасна Туреччина прагне відігравати дедалі більшу роль у діалозі східної і західної цивілізацій. Прем'єр-міністр Реджеп Ердоган, якому належить не мала заслуга в економічному зростанні останнього десятиріччя, колись вивовив частотворювані потім слова: «Туреччина — це крайня східна точка Заходу і крайня західна точка Сходу».

В 2008 році в англomовному світі з'явилася і одразу була перекладена в багатьох країнах сенсаційна книга американського політолога Джорджа Фрідмана «Наступні сто років. Прогноз на XXI століття». Засновник і керівник інтернет-групи «Страйфор», яка займається геополітичними прогнозами і здобула заслужене визнання у політологів і політиків, у цій праці прогнозує появу в найближчих десятиліттях нових економічних гігантів світового масштабу — Японії, Польщі й Туреччини (*George Friedman. Nastepne 100 lat. Prognoza na XXI wiek. Warszawa, 2009*). Польща і Туреччина — наші найближчі сусіди, і зміцнення зв'язків з ними є життєвою необхідністю.

За даними Державного комітету статистики України, українсько-турецький товарообіг розвивався останнім часом таким чином (в млн. дол. США):

Товарообіг	Експорт	Імпорт	Сальдо
2003	1277	946	330
2004	2352	1941	411
2005	2642	2034	607
2006	3159	2390	769
2007	4622	3650	972
2008	6583	4633	1950
2009	3079	2127	952

Перед тим, як аналізувати цю промовисту таблицю, треба зазначити дві обставини. По-перше, Туреччина займає друге місце (після Російської Федерації) серед споживачів української експортної продукції. По-друге, в торгівлі з Туреччиною Україна має найбільше позитивне сальдо серед усіх своїх зовнішньоторговельних партнерів. Ці дві обставини ясно засвідчують, з якою увагою представники урядових і бізнесових кіл України повинні ставитися до турецького напрямку в економічній діяльності.

Український експорт в Туреччину складається в основному з металургійної продукції, вугілля, продукції хімічної промисловості (головним чином — мінеральних добрив). Унаслідок того, що ця продукція (за винятком кам'яного вугілля) виготовляється здебільшого на підприємствах, які майже не оновилися за технічним рівнем з ралійських часів, вона має мало шансів конкурувати з продукцією західних фірм безпосередньо на Заході. Тому до обвалу цін світового ринку, який стався в 2009 ро-

ці внаслідок економічної кризи, українські промисловці здійснювали широке входження на турецький споживчий ринок. Власне, і в 2009 році фізичні розміри експорту мало змінилися порівняно з попередніми роками. В основному зменшилася валютна виручка за експортовані товари.

Важка промисловість України має колосальну перевагу перед іншими країнами в доставці своєї продукції на турецький ринок. Такі експортери, як «Індустріальний союз Донбасу», завод ім. Ілліча, «Азовмаш», «Криворіжсталь», концерн «Стирол», Одеський припортовий завод, «Мотор-Січ», Сумське НВО ім. М. Фрунзе, «Азовсталь», «Запоріжсталь» розташовані на Чорноморському узбережжі або в безпосередній близькості до нього. Транспортування їхньої продукції найбільш економічним морським шляхом до турецьких портів обходиться дуже дешево. Таких переваг у засобах доставки конкуренти української промисловості не мають.

Це однаково добре розуміють як українські експортери, так і турецькі урядовці. З 2003 року Україна включена урядом Турецької Республіки в список пріоритетних країн (*Корсунський Сергій. Турецький парадокс. Інвестгазета, 2009, 14—20 декабря*).

Позитивне сальдо в українсько-турецькому товарообігу пояснюється тим, що турецька промисловість може запропонувати українському споживачеві переважно автомобілі, устаткування для легкої і харчової промисловості. В імпорті переважають олія і продукція сільського господарства. В турецькій економіці частка промисловості не перевищує 28%, сільського господарства — 15%, будівництва — 6%. Натомість сфера послуг дорівнює 51% в національному доході. А в сукупності — це потужна економіка, яка в 2010 році вийшла за обсягом валового внутрішнього продукту на 15-те місце в світі.

Турецька економіка незрівнянно менше постраждала від економічної кризи, ніж українська. Турецькі експерти і представники міжнародних економічних організацій були однастайні в тому, що вона вийде з кризи вже в 2010 році, і прогноз виправдався. У цьому велика заслуга уряду Р. Ердогана. На початку 2009 року він затвердив кілька пакетів антикризових заходів, спрямованих передусім на стимулювання внутрішнього попиту і соціальний захист населення. В країні були знижені споживчі податки (які входять у ціну товару), що спричинило зростання реалізації товарів тривалого користування (передусім автомобілів). Держава полегшила доступ підприємцям до експортних кредитів.

У розширенні економічного співробітництва між Україною і Туреччиною велика роль належить інвестиційним проектам. Поки що сума турецьких інвестицій в Україні становить усього 150,3 млн. дол. США. У нас створено близько 600 підприємств із турецькими інвестиціями, переважно в будівельній сфері, зв'язку, харчовій, хімічній і нафтохімічній галузях промисловості, оптовій торгівлі (*див. довідку «Розвиток торговельно-економічного співробітництва між Україною і Туреччиною» (2010 рік) на сайті Посольства України в Турецькій Республіці*). Ще менше українських інвестицій вкладено в турецьку промисловість.

Останнім часом можливості для взаємного співробітництва між двома країнами істотно поліпшилися. Перш за все в Україні досягнута політична стабільність. По-друге, український уряд використовує сприятливі умови, які склалися завдяки досягнутій політичній стабільності у відносинах із міжнародними фінансовими організаціями для того, щоб розробити і втілити в життя ряд проектів національного значення. Мова йде, зокрема, про будівництво морських терміналів для транспортування зрідженого природного газу, будівництво станцій вітрової і сонячної енергії, соціального житла, водоочишувальних систем, створення сучасної системи переробки відходів. Можна сподіватися на те, що Туреччина візьме участь своїми капіталами в цих перспективних проектах. Поки що прикладів такого співробітництва не так багато. Зокрема, можна згадати у сфері будівництва такі турецькі компанії, як «Догуш» і «Аларко» (вони будують міжнародний аеропорт у Борисполі, «Онур» (спеціалізується на будівництві автомобільних шляхів), а в сфері зв'язку — «Тюрксель» (в Україні — «Life»). (*Див. інтерв'ю С. Корсунського турецькому журналу «XXI століття» (вересень 2010 року) на сайті Посольства України в Турецькій Республіці*).

Туреччина не має власних родовищ енергоносіїв, але не хоче цілком поклатися на імпорт. Тому уряд Р. Ердогана взяв курс на спорудження мережі АЕС. Тендер на будівництво АЕС у Синопі потужністю 1,4 млн. кВт. виграла Японія. За повідомленнями інформаційних агентств, 24 грудня 2010 року міністри Японії і Туреччини в Токіо уклали відповідну угоду. Україна готова взяти участь у турецькій програмі створення атомної електроенергетики, тобто в будівництві та експлуатації АЕС, підготовки персоналу для них.

В економіці країн Заходу, не виключаючи турецької, велику роль відіграє малий і середній бізнес. Навпаки, в економіці України панує великий капітал. Щоб вона розвивалася стабільно, увага українських урядовців повинна бути спрямована на

всемірне сприяння малому й середньому бізнесу.

Турецький уряд нагромадив за останні роки позитивний досвід створення для малого й середнього бізнесу спеціальних промислових зон. Вони вже діють практично в кожному місті, а в мегаполісах функціонують по 4—5 промзон. Держава виділяє під них земельні ділянки, частково або повністю бере на себе будівництво комунікацій і систем зв'язку. Управління промзонами здійснюється приватними компаніями, які надають працюючим у них об'єктам необхідні послуги — воду, газ, електрику тощо. Підприємства, готелі, банки, об'єкти соціально-побутового призначення створюються в промзонах на приватні інвестиції, але у випадку необхідності держава може допомогти малому й середньому бізнесу пільговими кредитами (*Корсунський Сергій. Турецький парадокс. Інвестгазета, 2009, 14—20 декабря*).

Україні треба запозичувати чудову ідею утворення промзон. Особливо важливо використовувати позитивний досвід фахівців, які в них працюють. Це можна зробити, зокрема, через систему міжрегіонального співробітництва, яка досить швидко розвивається в наші дні. Між населеними пунктами та адміністративними районами України і Туреччини укладено 23 договори й угоди. 11 із них — це договори про дружні зв'язки АРК і Севастополя з Туреччиною, що цілком зрозуміло. Зокрема, діють угоди між Алуштою і Сінопом, Бахчисараєм і Джейханом, Кастамоном, Бурсою, районом Ускюдар у Стамбулі, Евпаторією і Сіліфке, Сакамі і Фетхіє, Судакom і Ескішехіром та районом Мамак в Анкарі, Сімферополем і Ескішехіром.

Угоди і протоколи про побратимські зв'язки укладені між Білгородом-Дністровським і районом Еміньюне в Стамбулі, Вінницею і Бурсою, районами Дніпропетровська та Ізміра, Іллічівськом і районом Бейогму в Стамбулі, Києвом і Анкарою, Одесою і Стамбулом, Южним і Кемером. Такі ж зв'язки встановлені між Одеською облдержадміністрацією і Стамбульським губернаторством, Сумською облдержадміністрацією і губернаторством Мугла, Харківською облдержадміністрацією і губернаторством провінції Ізмір (*Довідка про міжрегіональне співробітництво на сайті Посольства України в Туреччині. Станом на березень 2010 р.*).

4. Транзитний потенціал

Окремої уваги заслуговує транзитний потенціал України і Туреччини. Чи є вони конкурентами у використанні свого геополітичного становища, чи, навпаки, здатні використати його більш повно за рахунок плідної співпраці? Все залежить від обопільної доброї волі.

Ще два десятиліття тому існувала єдина країна, яка служила транзитним містком між Заходом і Сходом. Матеріальним втіленням цього мосту була збудована ще в дореволюційні часи залізнична магістраль від Владивостока до Москви й далі в західному напрямі. В повенні часи таким втіленням стали нафтопровід «Дружба» і газова магістраль від родовищ газу в Тюменській області Україною до європейських країн — споживачів блакитного палива. Розпад Радянського Союзу залишив Росії її ресурсний потенціал, але позбавив переважної частки транзитного потенціалу. Між виробником і споживачами утворився бар'єр у вигляді незалежних держав — України й Білорусі. Бажаючи позбавитися залежності від України в життєво важливому для себе питанні про реалізацію свого газу на Заході, Росія почала підготовку до будівництва обхідних газопроводів по дну Балтійського і Чорного морів. Другий з них — «Південний потік» — зачіпає інтереси України й Туреччини.

Перший рамковий меморандум щодо проектування і будівництва «Південного потоку» був підписаний у червні 2007 року в Римі представниками «Газпрому» та італійським нафтогазовим концерном «Ені». Газопровід мав будуватися обома концернами на паритетних засадах (50 на 50) від Новоросійська по дну Чорного моря в болгарський порт Варну, а далі — двома гілками через Балканський півострів до Італії і Австрії. У травні 2009 року серед засновників з'явилася компанія «Французька електрика», якій «Газпром» і «Ені» віддали по 10% своєї частки за умови, що пропускна здатність газопроводу збільшиться з 31 до 63 млрд. кубометрів газу.

Конкурентний проект «Набукко» почав розроблятися ще з лютого 2002 року австрійською і турецькою компаніями. Первинний проект передбачав доставку газу до Європи з іранських родовищ у Перській затоці. В 2006 році внаслідок конфлікту навколо іранської ядерної програми газопровід «Набукко» був переорієнтований на родовища Туркменістану і Азербайджану: від Баку до Тбілісі, Ерзерума, Анкари й далі в Європу. В консорціумі тепер присутні компанії з Австрії, Туреччини, Болгарії, Румунії, Угорщини і Німеччини. Запланована потужність — близько 30 млрд. кубометрів газу, будівництво планується почати в 2011 році й закінчити в 2014 році.

Від початку реалізація цього проекту гальмувалася політичними ускладненнями. Тим не менш у липні 2009 року в Анкарі було підписано угоду про будівництво газопроводу представниками Туреччини, Австрії, Угорщини, Болгарії і Румунії. У це-

ремонії підписання брали участь міністри 20 країн, спеціальний представник США з енергетичних питань у Євразії Р. Морнінгстар і голова Єврокомісії Ж. Баррозу.

У березні 2010 року Туреччина ратифікувала будівництво газопроводу своєю територією. Однак у жовтні цього року стало відомо, що інвестиційні рішення щодо «Набукко» відкладені. Як діє в цій ситуації турецький уряд? Він враховує, що завдяки «Набукко» Туреччина може отримувати щорічно 10 млрд. кубометрів газу, тоді як «Південний потік» не принесе ні газу, ні транзитних зборів. Разом з тим уряд не хоче залишитися осторонь «Південного потоку», якщо почнеться його будівництво. Через те в серпні 2009 року Туреччина і Росія підписали угоду про будівництво підводної частини «Південного потоку» територією виключної економічної зони Туреччини, а в жовтні того року Р. Ердоган дозволив здійснювати геологорозвідувальні роботи в цій зоні.

Наприкінці 2010 року всі необхідні для будівництва газопроводу «Південний потік» міжурядові документи були підписані. В листопаді глава «Газпрому» О. Міллер і виконавчий директор Болгарського енергетичного холдингу М. Христова в присутності голів урядів обох держав — В. Путіна і Б. Борисова підписали угоду і статут спільної компанії, створеної для реалізації проекту будівництва газопроводу «Південний потік» на території Болгарії.

Найбільше від будівництва «Південного потоку» постраждають інтереси України. Внаслідок цього Україна здійснює великі зусилля, щоб переконати Європу і Росію утриматися від будівництва газопроводу. 24 грудня 2010 року в інтерв'ю трьом телеканалам Президент України розповів українській громадськості про ці зусилля. Головним аргументом з українського боку в переговорному процесі є те, що вартість газопроводу «Південний потік» оцінюється в 15 млрд. доларів США, а будівництво нових потужностей української газотранспортної системи (ГТС), яке забезпечить додаткову прокачку 35 млрд. кубометрів газу, обійдеться в 3,5 млрд. доларів. Одночасно уряд готовий надати Росії і ЄС доступ до управління новими ділянками української ГТС.

5. Культурний обмін

Співробітництво між Україною і Туреччиною в гуманітарній сфері здійснюється на основі міжурядової угоди про культурний обмін від 27 листопада 1996 року і угоди в галузі освіти, підписаної 21 травня 1998 року.

У Туреччині регулярно проводяться концерти українських танцювальних та хорових колективів, музикантів, виставки українських художників. У цих заходах беруть участь корифеї національного мистецтва — балет Національної опери ім. Т. Шевченка, Національний театр російської драми ім. Лесі Українки, Український народний хор ім. Г. Верьовки (*Сайт Посольства України в Турецькій Республіці. Двосторонні відносини у сфері культури*).

Активно розвивається співробітництво між вищими навчальними закладами. Більш як 10 університетів уклали угоди про обмін студентами та викладачами. Останнім часом набуло значного розвитку співробітництво між університетами в областях України і провінціях Туреччини (*там само. Двосторонні відносини у сфері освіти*).

Туреччина займає одне з перших місць серед країн, до яких їдуть українські туристи. Сприяють цьому простота оформлення віз — за годину в пунктах перетину державного кордону, а також дешевизна сфери послуг при дотриманні якісних стандартів. Додатковим аргументом для проведення відпустки в Туреччині є наявність історичних пам'яток. За їх кількістю Туреччина не поступається Італії та Іспанії, хоча світова громадськість знає їх набагато гірше.

Щороку Туреччина приймає не більше 30 млн. туристів, тобто 3% світової кількості. Число українських туристів в докризовому 2008 році дійшло до 730 тис., а в 2011 році — перевищить, згідно з прогнозами експертів, один мільйон.

Слід визнати, що загальні масштаби співробітництва в гуманітарній сфері набагато менші, ніж у сфері економічній. Від цього однаковою мірою втрачають громадяни обох країн.

* * *

У 2011 році людство увійшло в друге десятиліття XXI століття. Це спонукає подивитися на перспективу в масштабі цілого десятиліття. Яким воно буде для країн на перетині Європи і Азії, між Балтійським і Чорним морями?

Виходячи з економічного потенціалу й людських ресурсів, можемо назвати три країни, від яких залежатиме прогрес регіону: Польщу, Україну і Туреччину. Перша і остання у цьому короткому переліку вийшли на магістральні шляхи розвитку. Україна сьогодні також стала на шлях модернізації всіх сфер життя.

Наше майбутнє — у наших власних руках. Проте для того, щоб успішніше подолати родині плями тоталітарного минулого, треба йти в ногу з найближчими сусідами. В новому десятилітті український і турецький народи мають одну спільну мету — інтеграцію в Європейське співтовариство.

Голова Верховної Ради України
Володимир ЛИТВИН.

Найбільше від будівництва «Південного потоку» постраждають інтереси України

ОФІЦІЙНО

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до розділу XI «Прикінцеві положення» Закону України «Про здійснення державних закупівель» щодо безперервного забезпечення харчування особового складу Збройних Сил України, учнів (студентів) навчальних закладів та дітей

Верховна Рада України **постановляє:**
1. Внести до розділу XI «Прикінцеві положення» Закону України «Про здійснення державних закупівель» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 33, ст. 471) такі зміни:

після пункту 3 доповнити новим пунктом такого змісту:
«4. Дозволити у 2011 році:

1) замовникам для безперервного забезпечення харчування особового складу Збройних Сил України, а також учнів (студентів) навчальних закладів та дітей, харчування яких здійснюється за рахунок державних коштів, укладати договори про закупівлю послуг з харчування із суб'єктами господарювання — переможцями процедури закупівлі у 2009—2010 роках в межах відповідних бюджетних призначень, із строком їх дії до 31 березня 2011 року;
2) Міністерству оборони України передавати зазначеним суб'єктам господарювання на безоплатній основі та на умовах повернення у стані не гіршому, ніж на момент передачі, закріплене за ними рухоме та нерухоме майно, необхідне для організації харчування в стаціонарних та польових умовах, згідно з визначенням Міністерством оборони України переліком;

3) Міністерству оборони України з метою погашення заборгованості за надані у 2010 році послуги з харчування особового складу Збройних Сил України проводити розрахунки за фактично надані послуги згідно з укладеними договорами в межах відповідних бюджетних призначень».

У зв'язку з цим пункти 4 і 5 вважати відповідно пунктами 5 і 6.

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

**Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.**

м. Київ, 11 січня 2011 року.
№ 2899-VI.

Права людини:
наближаємося
до незахищеності

Заступник Голови Верховної Ради Микола Томенко висловив жаль з приводу того, що під час щорічної доповіді Уповноваженого Верховної Ради з прав людини Ніни Карпачової про стан дотримання та захисту прав і свобод людини в Україні парламентська більшість не дала можливість опозиції висловитися з цього питання.

Він підкреслив, що мусить бути дві точки зору на ситуацію, яка склалася з правами людини: точка зору Уповноваженого і влади та точка зору опозиції. «Сьогодні ж позиція опозиції була представлена однією хвилюючою реплікою», — підсумував М. Томенко.

М. Томенко наголосив, що на рівні виконання та дотримання прав і свобод громадян Україна за останній рік втратила більше, ніж про це говорять міжнародні експерти. Микола Томенко нагадав, що, за оцінками міжнародних експертів, Україна за демократичними стандартами — країна, яка втратила статус вільної країни, а за економічними — має так звану пригнічену економіку. Насправді, наголосив він, реальну оцінку того, якою мірою погіршилася ситуація, можуть дати лише українські громадяни.

Заступник глави парламенту зазначив, що, за дослідженнями, які відбувалися протягом року, задоволені своїми соціальними та економічними правами і тим, як вони захищаються, — не більше 10% громадян. Це, за словами М. Томенка, означає, що найбільші порушення в Україні є в частині соціальних та економічних прав. Якщо взяти політичні права, то задоволених — близько 20%. «Отож, якщо підсумувати, то ситуація серйозно погіршилася, — сказав він. — Ми сьогодні дедалі більше наближаємось до держави, де захищеність соціальних, економічних, політичних і культурних прав стає все меншою і меншою».

**Прес-служба
Миколи ТОМЕНКА.**

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин та керівник апарату Верховної Ради Валентин Зайчук взяли участь в урочистостях з нагоди 19-ї річниці утворення Управління Державної охорони. В. Литвин вручив нагороди і відзнаки Верховної Ради.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

«Одеська кіностудія» залишиться державною

Ігор Шаров, Катерина Ващук.

Ранкове засідання 14 січня

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Відповідаючи на це запитання, він наголосив, що представники його відомства, відкриваючи справи проти протестувальників, керувалися винятково гаслом «закон один для всіх». Мовляв, люди, які нині опинилися під слідством, причетні до перекриття доріг, пошкодження гранітних плит (правоохоронці нарахували, що в Майдан було вбито 132 металеві кілки) та двох автомобілів.

А. Могильов (**на знімку праворуч**) звернув увагу, що його відомство працює лише на забезпечення дотримання букви закону в

суспільстві. Він повідомив, що має дані начебто 22 січня у Києві планується кровопролиття. А тому застеріг — міліція в цей день пильно стежитиме за всіма акціями, і всіх, хто порушуватиме закон, чекатиме покарання.

Після того, як спілкування з міністром завершилося, Голова Верховної Ради виголосив низку депутатських запитів. Тоді розпочали розгляд проектів законів, автором яких є Володимир Литвин. 354 голосами ухвалено документ про призупинення приватизації пакета акцій, що належать державі у статутному фондi закритого акціонерного товариства «Одеська кіностудія». Так само ухвалили в цілому як закон зміни до деяких законодавчих актів, які регламентують діяльність садівницьких товариств та дачних кооперативів. Ухвалили в цілому й зміни до статті 32 Кримінально-процесуального кодексу, якими до терміну «близькі родичі» додали «чоловік».

На цьому законотворчу роботу завершили. І перейшли до заслуховування щорічної доповіді Уповноваженого Верховної Ради з прав людини про стан дотримання та захисту прав і свобод людини в Україні. Ніна Карпачова поінформувала, що торік до неї з приводу різних порушень звернулося 82 тисячі громадян. Кожне друге із цих звернень стосувалося несправедливого суду, неналежного утримання в місцях позбавлення волі тощо. А кожне п'яте — неправово-

мірності дій представників внутрішніх органів. Скаржаться наші співвітчизники і на низький рівень життя. Нині бідними вважаються 26 відсотків українців, такий самий показник був у 2000 році.

На завершення із доповіддю з трибуни Верховної Ради виступив глава парламенту Володимир Литвин (виступ у наступному номері). У ній він підбив підсумки роботи народних депутатів, назвавши цю сесію складною, але плідною. Затим сьому сесію шостого скликання у присутності Прем'єр-міністра Миколи Азарова, представників виконавчої та судової влади оголошено закритою.

На початку засідання з днем народження привітали депутатів Василя Потапова, Василя Чуднова і Леоніда Кожару.

Надія СМІЯН.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Скорочено дозвільні процедури. Кому стане краще

Вечірнє засідання 13 січня

Верховна Рада ухвалила у другому читанні та в цілому законопроект «Про регулювання містобудівної діяльності», що передбачає значне скорочення дозвільних процедур у будівництві. Як зазначив заступник голови Комітету Верховної Ради з питань будівництва, містобудування і житлово-комунального господарства та регіональної політики Ігор Лисов, після ухвалення цього законопроекту втратить чинність закон про планування забудови території та ще до 24 законодавчих актів буде внесено відповідні зміни. Цей документ розроблено задля забезпечення сприятливих умов ведення бізнесу, розвитку будівельної та суміжних галузей шляхом вдосконалення дозвільних та погоджувальних процедур у будівництві.

ДОВІДКОВО

Законопроект передбачає:

— зменшення кількості дозвільних і погоджувальних процедур, скорочення часу їх проходження та переліку необхідних документів;

— запровадження в дозвільній системі принципу мовчазної згоди, єдиного вікна та організаційної єдності;

— здійснення окремих видів господарської діяльності без отримання документа дозвільного характеру на основі декларації відповідності матеріально-технічної бази вимогам законодавства;

— персоналізацію відповідальності суб'єктів архітектурної діяльності, поступового переходу від ліцензування господарської діяльності,

пов'язаної із створенням об'єкта архітектури, до професійної атестації виконавців окремих видів робіт;

— дерегуляцію господарської діяльності шляхом передачі частини функцій з державного регулювання та контролю самоврядним організаціям.

Натомість народний депутат Іван Заєць («НУ—НС») назвав цей законопроект лобістським та заявив, що він «відкриває всі шляхи для знищення навколишнього природного середовища, культурної археологічної спадщини, для обмеження прав громадян», оскільки цим документом фактично знищується наявний інститут громадських слухань. Тобто фактично пропонується запровадити принцип «мовчазної згоди» на знищення природного середови-

ща та археологічної і архітектурної спадщини. Тим паче що обсяг прав громадян під час громадських слухань визначатиме Кабмін, що, між іншим, суперечить статті 92 Конституції, котра гла-силь, що права і свободи людини і громадянина визначаються винятково законами.

Ще один «нашоевропейський», Олександр Чорноволенко звернув увагу на те, що повноваження з організації навіть таких громадських слухань планується надати не місцевим радам, а місцевим адміністраціям. Отже, на його думку, повністю знищується сама ідея місцевого самоврядування.

На початку засідання народні депутати ухвалили постанову про відзначення 120-річчя з дня народження Павла Тичини.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Сесії біля пам'ятника Бандері

У Львові провели позачергову виїзну сесію облради на Привокзальній площі біля пам'ятника Степану Бандері. Це була своєрідна реакція депутатів на скасування Віктором Януковичем указу про присвоєння провідникові ОУН звання Героя України. На сесію прийшли лише депутати «Свободи», «Фронту змін», «Нашої України», НРУ та партії «Удар».

У роботі сесії також взяли участь депутати Львівської міськради, голови районних та міських рад Львівської області. Міський голова Львова Андрій Садовий на позачергову сесію не прийшов.

У прийнятому рішенні рекомендовано змінити назви вулиць Степана Бандері і Романа Шухевича на вулиці Героя України Степана Бандері і Героя України Романа Шухевича.

Богдан КУШНІР.

Львів.

Учора в Івано-Франківську на Європейській площі біля пам'ятника Степану Бандері провели третю позачергову сесію Івано-Франківської обласної ради.

А в Тернополі відбулася спільна сесія депутатів обласної та міської рад біля пам'ятника провідникові ОУН. Депутати висловили своє ставлення стосовно скасування Указу Президента «Про присвоєння С. Бандері звання Герой України».

Вл. інф.

Ужгород.

Василь НИТКА.

Телевізор, DVD і ще багато інших подарунків

Напередодні Новорічних свят народний депутат України Олег Ляшко вкотре завітав на гостину до прилучан. Передусім відвідав депутат будинок для людей похилого віку в селі Заїзд Прилуцького району. У попередній свій візит сюди Олег Валерійович вручив його мешканцям комплекти постільної білизни. Цього разу подарував покривала на ліжка.

Наступна зупинка — дитячий садок «Барвінок» Дідівської сільської ради. Торік дитсадок отримав в дарунок від депутата телевізор і DVD-програвач, нині — пілосос і телефонний апарат, а кожна дитина — солодощі. Трудовий колектив і дітки Прилуцького дитячого будинку інтернатного типу «Сонечко» теж радо зустріли Олега Валерійовича — вихованця цього закладу. Тому депутат і по сьогоднішній день регулярно сюди навідується і щоразу з подарунками. Сучасний музичний центр та цукерки цього разу передав народний депутат 52 дівчаткам і хлопчикам закладу. Прилуцький центр реабілітації дітей-інвалідів перебуває під особливою увагою Олега Ляшка. У ньому проходять курс реабілітації півсотні юних прилучан. Рік тому депутат передав хворим дітям апарати для проведення магнітотерапії, УВЧ-терапії та подачі кисневої суміші. Окрім медобслування, за його фінансового сприяння власністю центру стала побутова техніка: пральна машина, холодильник та комп'ютер, нині — два телевізори, які вже встановлені в масажному та фізіотерапевтичному кабінетах. Рідний Яблунівський школі-інтернату Олег Валерійович презентував дві супутникові антени, а Удайцівській спеціалізованій загальноосвітній школі-інтернату — кольоровий багатофункціональний принтер та радіомікрофон. До того ж у шкільні бібліотеки та кожному колективу, з яким зустрічався упро-

довж дня, передав книжки місцевої авторки Лілії Черненко «Ми всі подорожні», яка побачила світ за фінансової підтримки депутата. Буквально наступного дня Олег Валерійович завітав на Бахмаччину. І теж не з порожніми руками. Три дитсадки міста отримали сучасну техніку: пральну машину, холодильник, мікрохвильовку та інші вкрай необхідні цим закладам речі. Дитячій радості не було меж! І співали, і танцювали, і хороводи водили. Олег Валерійович не втримався, сам підспівував... А на запитання особливо допитливих бахмацьких діточок: «Ви справжній Дід Мороз?» — чесно відповідав: «Ні, але я за його дорученням...» На Борзнянщині, куди депутат заїхав того самого дня, відвідав Комарівську школу-інтернат, подарував м'який куточок у щойно реконструйований спальний корпус. Аналогічному закладу в Борзні — музичний центр. Олег Валерійович відзначив, що умови проживання й навчання вихованців в обох школах-інтернатах, у яких і він колись навчався, за останні роки значно поліпшилися, і не без його участі. У Борзні, згадуючи свої шкільні роки, Олег Ляшко подякував тим вихователям і учителям, які колись навчали його. Сказав добре слово про директора школи Надію Майстат та нинішніх педагогів, які щоденно віддають тепло своїх душ дітям, позбавленим батьків-

Фото прес-служби депутата.

ської опіки. Особливо сподобався народному депутату щойно відновлений спортзал міської школи-інтернату. Він нічим тепер не поступається столичним: світлий, просторий і теплий. До речі, всі вікна в ньому металопластикові, добре зберігають тепло. Надія Григорівна мріє про те, що незабаром такі самі вікна будуть і в триповерховому спальному корпусі. На її думку, держава і благодійники допоможуть школі. Не буде остеронь і народний депутат Олег Ляшко. Має надію на нього і директор Комарівської школи-інтернату Віктор Стриженко. Він вірить, що Олег Валерійович докладе певних зусиль і скоро вихованці матимуть свій мікроавтобус. Він їм дуже й дуже потрібний.

Олег Ляшко побував на новорічних святах ще й у двох дитячих садках Борзни. І теж не з порожніми руками. Дитячим радощам не було меж, на килимі несподівано виросла ціла гора новеньких різнокольорових іграшок. Народний депутат особисто вручав кожному малюку новорічний дарунок. У школах, дитячих садках народний депутат зичив і дітям, і дорослим здоров'я та благополуччя. Повсюдно на прощання йому теж казали: «Нехай і Вам, Олеже Валерійовичу, здоровиться в новому році, хай здійсняться Ваші задуми й бажання! Ми пам'ятатимемо про Вашу турботу й теплоту».

За матеріалами прес-служби
Олега ЛЯШКА.

Доброчинність плюс небайдужість дорівнює шансу на життя

Національна дитяча клінічна спеціалізована лікарня «Охматдит» отримала апарат «CliniMacs», який зробить можливим пересадку клітин від частково сумісних донорів для хворих на лейкомію дітей.

«Охматдит» ініціював проєкт з доставки і підключення апарата в Центрі дитячої онкогематології і трансплантації кісткового мозку ще 2008 року. Партнерами виступили лікарня Св. Анни у Відні, Австрія, Ротарі-клуб Відень-Грабен та інші Ротарі-клуби Європи. Пізніше преднався (на прохання австрійської сторони) Ротарі-клуб Київ, Україна. Генеральний директор НДСЛ «Охматдит» **Юрій Гладуш не скупився на добрі слова благодійникам:** — Хочу від адміністрації лікарні висловити глибоку вдячність представникам Ротарі-клубу Відень-Грабен та Ротарі-клубу Київ, які не байдужі до проблем наших дітей. Вони надають допомогу дітям із такими страшними захворюваннями, як злоякісне захворювання крові. Також передаю подяку і від Міністерства охорони здоров'я за те, що робиться вами для лікарні Міністерства охорони здоров'я України. Адже саме в нашій лікарні діти отримують безоплатну високоспеціалізовану допомогу. На сьогодні наша держава, на жаль, не в змозі забезпечити сто відсотків допомоги. Є певна частка, за яку хтось має платити. Ротарі-клуб знайшов сили і волю, щоби внести свій вклад у цю відсутню частку. Тож я думаю, що це допомога і дітям, і лікарям, і державі загалом. Ваша допомога працює на дітей України. І якщо якісь добрі люди приходять і пропонують допомогу — я готовий обійцяти, що звітуватиму і нестиму відповідаль-

ність перед усіма спонсорами по кожній копійці. І що кожен апарат стоятиме, працюватиме кожного дня на повну потужність задля блага дітей. За словами завідувача лабораторії Центру дитячої онкогематології Олени Кремінської **(на знімку ліворуч)**, досі такий вид трансплантаційної технології не був представлений в Україні. У цьому клітковому сепараторі «CliniMacs» (простими словами, опускаючи складну медичну термінологію) пакет з клітинами приєднується до апарата, в якому створюється магнітне поле. Завдяки цьому потрібні клітини ідуть далі в один пакет, непотрібні (які призводять до відторгнення трансплантата) — в інший. Другим етапом оцінюють якість сепарації (незважаючи на те, що виробник гарантує надзвичайно високу якість процедури). Тож виходить подвійний контроль. Якщо колект неякісний — процедура повторюється. Це дає змогу максимально очистити пакет створених клітин і влити дитині трансплантат, який приживеться і не відторгнеться від донора, який частково не сумісний. Тому що знайти повністю сумісного неспорідненого донора складно, адже в Україні, на жаль, немає банку донорів. Трансплантація кісткового мозку — це не панацея, це крайній захід. Коли хіміотерапія не допомагає і потрібна трансплантація — це шанс. Тож коли ця методика буде відпрацьована, для багатьох маленьких пацієнтів, яким неможливо знайти донора, або

нема грошей, щоби заплатити міжнародному банку, цей шанс стане реальним. З введенням «CliniMacs» в дію (а це планується до кінця цього року) таке лікування має стати доступнішим і на порядок дешевшим, ніж за кордоном. Адже основна вартість трансплантації за кордоном — це вартість роботи персоналу. Президент Ротарі-клубу Відень-Грабен **Штефан Вальтер (на знімку праворуч)** безпосередньо був присутній при підключенні апарата «CliniMacs»: — Важливо закупити цей апарат. Але це тільки перший крок великого процесу. Другий крок — це завершення навчання лікарів для роботи на цьому апараті. Усе необхідне для цього підтримуватиме віденська сторона і головний етап — закінчити підготовку лікарів, щоби вони приступили до роботи на цьому апараті... Один з етапів подальшого співробітництва — фінансування лікування дітей. Тобто віденський клуб бере на себе зобов'язання сплатувати необхідне для лікування дітей

(для кожного пацієнта потрібний окремий набір реагентів вартістю близько чотирьох тисяч доларів, і таких процедур може знадобитися декілька. — Авт.). Також будемо раді, якщо до цієї справи долучаться й інші спонсори. Постацьальник апарата **Олександр Апельханс («Екомед Мюнхен ХАУС»):** — Співвідношення цін, коли через телевізор, наприклад, збирають тисячі доларів задля такого, що у даному центрі можна буде зробити в десятки разів дешевше, стимулює створення каналу для пожертв. Бо ініціатором може бути один спонсор. Підштовхнути до спонсорства — одна справа, але треба ще й підтримати цей процес у русі. Основні кошти на даний проєкт надійшли від фірми «Норберт Шаллер Гез. м. б. х.» Фінансовий директор представництва в Києві Наталя Мальцева зазначила, що «поштовхом для перерахування коштів на цей проєкт для керівництва фірми стало розуміння важливості і співпереживання». **Анастасія СИРОТКІНА.** Фото автора.

САМОВРЯДУВАННЯ

Створюватимуть позитивний імідж

Дніпропетровська обласна рада прийняла п'ятирічну програму формування позитивного міжнародного іміджу та розвитку міжнародних зв'язків регіону. Вона, вважають депутати, дасть змогу закріпити позитивні тенденції у зовнішньоекономічній діяльності, зберегти позиції провідного експортера України та поліпшити імідж області як однієї з найбільш інвестиційно привабливих для залучення іноземних інвестицій. Для цього передбачається розробити концепцію цільового міжнародного іміджу області, налагодити поширення позитивних відомостей про Україну та Дніпропетровщину в інформаційному просторі інших держав, а також співпрацю з неурядовими міжнародними та громадськими організаціями, проводити міжнародні інвестиційні економічні заходи на території області, презентувати потенціал регіону на впливових міжнародних заходах за кордоном. **Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.**

Грошей буде менше, ніж розраховували

Керівник фракції комуністів у Севастопольській міськраді Василь Пархоменко вважає, що міська влада не змогла відстояти перед Кабміном інтереси громади. Внаслідок чого міський бюджет наступного року недоодержить близько ста мільйонів гривень. Розраховуючи за новою методикою розмір компенсації за втрати міської скарбниці від базування частин і підрозділів Чорноморського флоту Російської Федерації, у міськдержадміністрації припустили, що сума на 2011 рік повинна становити близько 214 мільйонів гривень (раніше місто одержувало 100 мільйонів. — Авт.). Голова міськдержадміністрації Валерій Саратов нещодавно повідомив журналістам, що сподівається «з імовірністю 80—90 %» на рішення Кабміну компенсувати Севастополю 117 мільйонів гривень. На думку В. Пархоменка, у такому разі севастопольського бюджету-2011 може не вистачити «навіть на основні витрати — зарплату, оплату енергоносіїв». **Микола МАГДИЧ.**

Протягом минулого року податківці Тернопільської області виявили майже 3 тисячі необлікованих найманих працівників. Найбільше їх у торгівлі, виробництві продуктів харчування, на транспорті, *повідомила наш власкор Любов Левицька*

Прем'єр–міністр Туреччини Реджеп Таїп ЕРДОГАН 24—25 січня 2011 року перебуватиме в Україні з офіційним візитом (*Укрінформ*)

У НОМЕР

► *КРИМ*

Міліціонери взялися за безпритульних

В останні роки в Криму стає дедалі менше безпритульних дітей, розповів заступник начальника відділу у справах дітей Головного управління МВС України в АРК Юрій Цуренков. На його думку, така динаміка встановилася завдяки оперативно-профілактичним заходам, здійснюваним міліцією разом із представниками органів місцевого самоврядування. Зокрема торік було проведено 784 рейди, під час яких виявлено 554 безпритульних. Всі діти одержали необхідну медичну й соціальну допомогу. Обстежено 2 384 неблагополучні родини, до відповідальності притягнуто більше 470 батьків.

Георгій ВЕРВЕС.

► *КИЇВ*

Жодних підробних документів

У столиці їздить чимало автомобілів з різного роду наклейками на лобовому склі. На думку їхніх власників, вони повинні забезпечити безперешкодне пересування міськими вулицями. До того ж чимало водіїв у разі порушення правил дорожнього руху пред'являють інспекторам різного роду перепустки, посвідчення, візитні картки представників різних органів виконавчої влади та правоохоронних органів. Власники цих документів розраховують на прихильне ставлення співробітників ДАІ та можливість уникнути покарання. Начальник ДАІ м. Києва Анатолій Курінний наголошує, що на сьогоднішнім законодавством не передбачено жодних документів, які давали б право водієві уникнути покарання за порушення ПДР. Тому інспектори столичної ДАІ вилучають такі «посвідчення» та «перепустки», а власників притягають до адміністративної відповідальності за порушення правил на загальних підставах.

Вл. інф.

► *ДОНЕЦЬКА ОБЛАСТЬ*

Школярів нагодували не тільки обіцянками

У грудні минулого року «Голос України» привертав увагу до проблеми безплатного харчування молодших школярів області. Тоді батьків учнів у Краматорську поставили перед фактом: за сніданки доведеться розраховуватись із власної кишені — через брак коштів у місцевому бюджеті. Але платити так і не довелося: міська влада швидко знайшла гроші.

Після зимових канікул аналогічна проблема постала у школах Київського району обласного центру. Батькам молодших школярів учителі запропонували здавати від двох до чотирьох гривень на сніданки для дітей. Причому, як стверджують мами учнів, відмовитися від оплати та обійтися «тормозком» було неможливо. У школах таких вимушений захід пояснили відсутністю коштів у бюджеті, у районному відділі освіти — складною процедурою тендера.

Міський голова Олександр Лук'яненко заявив, що ситуацію спричинило зволікання посадових осіб із проведенням тендера. Керівник міста пообіцяв детально розібратися «з тими, хто саботував це питання» і покарати винних: «Я мав бесіду з головою Київського райвиконкому, і він мені дав слово, що всі питання по району будуть вирішені. Харчування дітей — це делеговані повноваження держави. Ми сповна цю суму передбачили в бюджеті і додатково виділили 32 мільйони 786 тисяч гривень на технічне оснащення шкіл, капітальний ремонт інженерних конструкцій». У середу та четвер учні молодших класів у школах названого району знову отримали безплатні сніданки. Щоправда, у деяких навчальних закладах порції виявилися скромними — без м'ясних страв.

Ліна КУЩ.

Ціни на «політичний» продукт стримуватимуть

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

При цьому фахівці наголошують на місцевих особливостях ринку, зауважуючи, що ручне управління, диктат держави та штучне стримування цін гальмують нормальну роботу сільгоспвиробників. За словами заступника гендиректора Української аграрної конфедерації Олександра Ярославського, і надалі, очевидно, ціни на «політичний» продукт стримуватимуть і орієнтуватимуть на малозабезпечені верстви населення. У результаті в роздріб потрапляють буханці й батони досить низької якості. Виробники змушені знижувати собівартість соціального продукту за рахунок низької якості інгредієнтів, зазначає експерт. Ось відповідь на запитання, чому хліб сьогодні не черствіє й не пліснявіє. Цвіль таке не їсть.

Фахівці пропонують якнайшвидше обмежити адміністративне управління ринком і запровадити соціальні картки, щоб хліб і молочні продукти були доступні для малозабезпечених громадян.

Продовольча й сільськогосподарська організація Об'єднаних Націй (ФАО) повідомила, що індекс цін на продовольство досяг рекордної позначки. Щоправда, на ряд аграрних продуктів, таких як зерно, олія, ціни наразі трохи впали... При цьому наші аналітики відзначають спекулятивні тенденції на світовому ринку провіанту. Зокрема, у сегменті продовольчого зерна.

Земля на межі продовольчої

кризи. Населення планети зростає більшими темпами, ніж обсяги сільськогосподарського виробництва. Низьких цін на світовому ринку продовольства вже не буде. Але їхні коливання можливі залежно від сезону і різних тенденцій.

За словами гендиректора асоціації «Український клуб аграрного бізнесу» Володимира Лапи, нині й доходи населення не встигають за зростанням цін на продукти харчування.

На українському молочному ринку сезонне зниження цін очікується навесні—влітку. Промисловість не зацікавлена в істотному подорожчанні продукції. Зрозуміло, що сир за 100 гривень ніхто не купуватиме.

Незважаючи на зменшення держпідтримки тваринникам, фахівці прогнозують зростання виробництва молочної продукції. Мовляв, великий бізнес уже зацікавлений у створенні своїх сировинних зон. І самі переробні підприємства стимулюватимуть розвиток молочних кооперативів.

Заступник гендиректора Української аграрної конфедерації Олександр Ярославський вважає, що збережеться тенденція зменшення поголів'я рогатої та молочної худоби.

— А це позначиться на зростанні цін на яловичину. До того ж «виміє» кошти з галузі, — коментує він. — Йдеться про мільярд гривень. Арифметика проста: ціна «відпрацьованої» корови — 3 тисячі гривень, молочної — 10. Щорік під ніж іде близько 150 тисяч корівок.

Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

Зі свининою протилежна ситуація. У 2010-му Україна збільшила виробництво свиней на 20%, і через те, що виробники обмежуються лише внутрішнім ринком, ціни на цей національний продукт упали. Прогнозують, що селяни цього року залишатимуть на відгодівлю менше поросят. І до весни ціни можуть підскакати. На думку експертів, загалом протягом року ціни на м'ясо можуть підвищитися на 10%.

Вплине на процес, мабуть, новий Податковий кодекс —

зміни в оподатковуванні й системі дотацій. Усе залежить від розподілу коштів. Тепер відповідальність за ситуацію на м'ясо-молочному ринку повністю лягла на плечі держави. Якщо нова система дотацій буде неефективною, це призведе до зниження поголів'я худоби і, відповідно, до подорожчання продукції, висока собівартість якої й без того обумовлена низькою продуктивністю вітчизняного сільського господарства.

Ольга ВІТЕР.

«Країна, де національний принцип — «хата скраю», не може зберегти «хати в центрі»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

— Загальне обурення спричиняє злочинна практика нищення пам'яток історії та культури заради звільнення нових майданчиків під будівництво. У деяких випадках цінні старовинні будівлі, що пережили війни та руйнації, свідомо доводять до аварійного стану. Несумлінні чиновники, які мають дбати про пам'ятки, натомість на догоду замовникам вилучають унікальні об'єкти з охоронного реєстру, ретельно приховуючи ці дії від громадського контролю, — йдеться у листі, який вчора оприлюднили на прес-конференції.

Як пояснив активіст руху «Захистимо старий Київ» Ігор Луценко, приводом для написання листа Президенту стало знищення історичної будівлі по вулиці Сагайдачного, 1-6, яку було зведено ще 1909 року. Нагада-

ємо: поки кияни готувалися до свят, будівлю похапцем знесли.

Утім, це була не перша й, вочевидь, не остання втрата. Історик та киевознавець Михайло Кальницький підрахував, що останніми роками в Києві не стало будинків, пов'язаних з іменами Сержа Лифаря, Михайла Булгакова, Шолом-Алейхема та Софії Русової.

— У такий спосіб у нас крадуть не лише історичну пам'ять, а й те, що привертає увагу світової спільноти, — зауважив він. — В усьому світі величезну частку бюджету історичних міст становлять прибутки від туристів, а з нашої кишені, кишені наших дітей та онуків, ці гроші забирають заради наживи власників новобудов.

Збір підписів під листом В. Януковичу триватиме тиждень, після чого послання на-

правлять до адміністрації. Одна з найголовніших вимог до Президента — ветоувати нещодавно ухвалену Верховною Радою редакцію закону про регулювання містобудівної діяльності й повернути до документа обов'язкове проходження проектами нового будівництва громадських обговорень та контроль громадських організацій.

До речі, під відкритим листом вже підписалася солістка гурту «Крихітка» Каша Сальцова.

— Країна, в якій національна релігія — кумівство, а національний принцип — «хата скраю», не може зберегти «хати в центрі», — зазначила вона. — Ми й досі не вміємо боронити своє, тому маємо нарешті прокинутися і подивитися, що відбувається в нашому місті.

Наталія ОВДІЄНКО.

Чи будуть паспорти в історичних пам'яток?

На Полтавщині є багато об'єктів, які підпадають під дію закону про захист пам'яток культури. Проте вони не інвентаризовані, не мають відповідного паспорта, через що виникає багато проблем. Об'єкти руйнуються — як від старості, так і від господарської діяльності людини.

На території області 5074 пам'ятки, які охороняються державою. Найбільше — пам'яток історії та археології. До Міністерства регіонального будівництва область уже направила

пропозиції стосовно фінансування архітектурних об'єктів за програмою інвентаризації, паспортизації і реставрації. Загалом у держави просять на це майже 18 мільйонів. Хоча потреба значно більша. Праця з документами уповільнюється ще й через байдужість чиновників на місцях.

Про це днями говорили й на засіданні ради гуманітарного розвитку при голові ОДА. З огляду на складність такої роботи, члени ради вважають за потрібне створити окремий ор-

ган для охорони об'єктів культурної спадщини. Втім, з огляду на майбутню адміністративну реформу, доля цієї ініціативи невідома. Також на засіданні розглядали плани щодо увічнення пам'яті видатних земляків. ОДТРК «Лтава» виступила з пропозицією внести до переліку ім'я видатного українського поета-неокласика Миколи Зерова, закатованого в 30-х роках минулого століття сталінським режимом. Його пам'ять вшановує навіть ЮНЕСКО. Вже відзнято вели-

ку частину фільму про Миколу Зерова, зокрема, і на російських Соловках, де обірвалося його життя. Також телерадіокомпанія виступила ініціатором вшанування славнозвісної співачки, лауреата Державної премії імені Шевченка, Героя України Раїси Кириченко. Проект пам'ятника на вулиці, що тепер носить її ім'я, та іншу документацію уже розроблено. Однак, як завжди, все впирається в кошти.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Полтавська область.

Фотоз архіву автора.

У Рівному тепер — своя симфонія

Новий симфонічний оркестр «Рівне-прем'єр» із 36 музикантів створив диригент Павло Багінський (**на знімку**) з Рівненської обласної філармонії. На репетиції вони збираються у вільний від роботи час і вже підготували свій перший концерт. Як сподівається Павло Багінський, у майбутньому оркестр стане професійним, зайовуватиме своєю музикою дедалі більше прихильників і відкриватиме для слухачів нові музичні шедеври. Тим часом інший оркестр — камерний — під керівництвом П. Багінського останнім часом подавав слухачам цикл ранніх симфоній Гайдна та Моцарта, фортепіанні концерти Бетховена № 1, 2, 3 та 4, «Пори року» Чайковського, увертюри та окремі номери з опер «Чарівна флейта», «Кармен», «Пікова дама», «Євгеній Онегін», «Вертер».

Євген ЦИМБАЛЮК.

Рівне.

У всеукраїнський рушник вплелися тернопільські й прикарпатські мотиви

Біля храму Віри, Надії і Любові мешканці Тернополя урочисто зустрічали ікону Святогірської Божої Матері і вишивану доріжку, які мандрують регіонами України. Стартувавши у серпні минулого року у місті Святогірську на Донеччині, цей проект має намір зблизити Схід і Захід, оповити Україну символічним рушником єднання.

«Важливо, що такий захід відбувається напередодні Дня Злуки, що свідчить про продовження традицій, — сказав, вітаючи гостей зі Сходу, перший заступник голови облдержадміністрації Василь Коломийчук. — На нашому спільному рушникові не повинно бути жодного вузлика непорозуміння. Ми — єдиний народ». «Ніяка політика нас не роз'єднає», — наголошували у своїх виступах заступник міського голови Святогірська Євген Божко і керівник проекту Світлана Кучеренко.

Візерунки Донецької, Луганської, Харківської, Вінницької, Івано-Франківської областей на вишитій доріжці доповнили мотиви Тернопільщини, **повідомляє наш власкор Любів Левицька**. Під спів різ-

двятих колядок двометровий рушник, вишитий майстринею Аллою Байдак, освятив керуючий Тернопільською єпархією УПЦ, архієпископ Сергій. Відбулася святкова літургія.

Учасники Всеукраїнської акції «Єдина Україна: Схід і Захід разом» побували і на Прикарпатті. Іванофранківці продовжили 20-метрову вишитую доріжку своїм шедевром. Довжина прикарпатського рушника — 3,2 м. На ньому — гуцульські, бойківські, опільські та покутські візерунки. Рушник вишивали три майстрині з Івано-Франківська. Найстарший з них, Марії Турчин, — 70 років.

Проект «Єдина Україна: Схід і Захід разом», започаткований у Святогірській Свято-Успенській лаврі, завершить

Фото Любів Левицької.

свою подорож по Україні 24 серпня цього року на Майдані Незалежності в Києві. Друга частина проекту розпочнеться наприкінці серпня під назвою «Україна — Європи краплина». Всеукраїнська рушникова доріжка у супроводі Святогір-

ської ікони Божої Матері побуває у всіх лаврах світу. Завершиться акція під час відкриття «Євро-2012», **інформує наш власкор Дарина Назарчук**. **На знімку: під час урочистої церемонії вручення тернопільського рушника.**

Премії за «Новорічний настрій»

Сьогодні у Вінниці під час закриття Новорічної ялинки назвуть переможців конкурсу «Новорічний настрій», оголошеного напередодні свята міською владою.

Жителям міста над Південним Бугом пропонували взяти участь в оформленні будинків, прибудинкових територій, балконів, вікон. З такою самою пропозицією організатори звернулися до керівників установ, закладів освіти, культури, охорони здоров'я, власників магазинів.

Журі, члени якого ознайомилися з роботами всіх більш як 50 конкурсанти, визнало переможцями мешканців будинку №71 на вулиці Фрунзе (номінація «на краще оформлення вікон»). Тут прикрасили не тільки під'їзди. Новорічними вогнями світилися навіть вікна сходових майданчиків на всіх дев'яти поверхах. Найкраще новорічне «вбрання» для своїх балконів виготовили в будинках №28 по вулиці 600-річчя Вінниці та №20 — по Хмельницькому шосе. Власну

садибу найбільш оригінально прикрасила родина Замкових.

Жодних дискусій не викликали претенденти на перемогу в номінації «Краща новорічна вітрина»: ними стали колективи бібліотеки-філії №12 та Художнього салону обласної організації Національної спілки художників України. Святковим вбранням фасадів найбільше вирізнялися офісний центр «Кряж», кондитерська фабрика, галерея «Інтершик», клуб «Спорттайм», магазин «Міраж» та «Ук-

рсибанк». Усі переможці отримали грошові винагороди в сумі від двох до шести тисяч гривень.

Міський голова Вінниці Володимир Гройсман, ініціатор такого незвичного змагання, висловив сподівання, що в наступному році місто матиме до свята ще краще вбрання — завдяки більшій кількості учасників конкурсу. Саме так шороку збільшується кількість вінничан, які долучаються до участі в ще одному загальноміському змаганні — конкурсі «Зразкова садиба».

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

Різдвяні свята єднають

У Кам'янець-Подільському національному університеті імені Івана Огієнка розпочалася Всеукраїнська міжконфесійна науково-практична конференція «Формування основ християнської моралі в процесі духовного відродження нації». Уже вчетверте в період Різдвяних свят проходить у місті подібний форум. Серед учасників — священники, освітяни, медики, представники влади, правоохоронних органів, громадських організацій, журналісти, науковці. Доповідачі звертають увагу на необхідність постійної державної та суспільної уваги до таких вічних цінностей, як духовність, моральність, захист сім'ї як біблійного інституту, психологічний комфорт, віра, патріотизм.

Кам'янчани подарували гостям різдвяний концерт «Духовні піснеспіви».

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

Ялинки не зігниють на смітниках

Нині про новорічні свята у Полтаві нагадують великі звалища ялинок. Проте цього року в місті зелені дерева не вивезуть на смітник. КП «Декоративні культури» ще торік придбало спеціальний подрібнювач, і нині почалася переробка ялинок на матеріал для мульчування землі та опалення квіткових розсаджників. Як повідомив заступник начальника управління ЖКГ Полтави Андрій Лямін, процес утилізації новорічних ялинок відбувається за налагодженою полтавцями схемою. Викинуті дерева звозять у визначені місця на території мікрорайонів. Тут їх і переробляє на вторсировину спеціальна машина. У такий спосіб щодоби отримують щонайменше 20 кубометрів подрібненої деревини.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтавська область.

Одеські бюджетники досі чекають зарплати за грудень

Працівникам бюджетних установ Одеси — лікарям, учителям, бібліотекарям та іншим — не виплачено зарплату за грудень. Для них зустріч Нового року й святкування Різдва Христового виявилися невеселими — в бухгалтеріях обіцяли виплатити борг у кращому разі в третій декаді січня.

Виконувач обов'язків одеського міського голови Сергій Черненко (Олексій Костусєв, як відомо, перебуває у відпустці) запевнив, що борги будуть погашені найближчим часом. Затримка із зарплатами вчителям, медикам і бібліотекарям, працівникам соціальних служб сталася вперше за останні сім років, **повідомляє наш власний**

кореспондент в Одеській області В'ячеслав ВОРОНКОВ.

А от у Дніпропетровську рапортують про те, що заборгованість із зарплати протягом квітня—грудня минулого року скоротилася на 74,2 відсотка. Майже втричі поменшало підприємств-боржників. Про це розповів в. о. голови ОДА В'ячеслав Задорожний. За його словами, у січ-

ні повністю погасили заборгованість бюджетникам і працівникам комунальних підприємств. У п'яти містах регіону (у Вільногірську, Марганці, Новомосковську, Синельниковому й Тернівці) і 16 районів заборгованість відсутня, **повідомляє наш власний кореспондент в Дніпропетровській області Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.**

Підприємці з ринку перебралися до міськради. Голодувати

Фото автора

До Хмельницької міськради перенесені й торгові палатки (**на знімку**). Їхні власники, а це, як повідомили координатори акції, — близько двох сотень осіб, не торгують, а оголосили про голодовку.

Шоправда, не всі вони перебувають у палатках — зважаючи на холодну погоду і дощ, змінюють одне одного. Серед вимог — відставка міського голови та всіх депутатів міськради, створення комісії Верховної Ради, яка розібратись би в ситуації.

Причиною конфлікту стала добре відома в місті «Алейка» — вуличка поблизу центрального продуктового ринку.

Як розповіла голова ради профспілки працівників вільного підприємництва Хмельницької області Наталя Руда, одинадцять років тому рішенням виконкому міськради було створено комунальний ринок із трьома тимчасовими секторами. Серед них була і «Алейка». Відтоді там працювало кілька сотень підприємців.

Близько року тому підприємцям запропонували перейти у новий торговельний центр, котрий був збудований на території продуктового ринку. Однак далеко не всім виявилось під силу орендувати там торгові площі. Частина продавців так і залишилась торгувати в ятках.

— Увесь цей час з підприємців не забували щодня брати плату у сім гривень за утримання місця та ринковий збір, — зауважила

Наталя Руда. — До того ж усі підприємці вже в січні сплатили і єдиний податок, і внесок до Пенсійного фонду. При цьому якщо раніше на вулиці стояло близько 160 палаток, то після торішнього скорочення залишилась половина, тож багатьом продавцям разом із товаром довелося по двоє розміщатись на площі у два квадратні метри. При цьому платня, як і раніше, знімалась із кожного окремо...

— Найбільше обурює навіть не те, що нас виганяють із робочих місць, котрі ми, як могли, облаштували і підтримували протягом десяти років, а те, що вже тепер йде торгівля цими місцями, — обурювались голодувальники. — Грошовиті підприємці вже цікавилися у нас, чи доцільно заплатити до 15 тисяч доларів за місце в новому торговельному центрі, котрий начебто і буде зведений на тому місці. При цьому ніхто не каже, що ці гроші будуть заплачені у міський бюджет.

— Якщо в місті буде затороплена така велика торгівля взагалі, ми готові погодитись із таким рішенням, — заявляють протестувальники. — Але зробимо це тільки тоді, коли правила стосуватимуться всіх без винятку. Ми проти того, що одних підприємців із звичних місць виселяють на задвірки, а через деякий час там з'являються інші.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Причиною конфлікту стала добре відома в місті «Алейка»

Відро картоплі за 27 гривень.

Базарна економіка

Сатирична фраза з радянського фільму «Кому апельсинчики, кому вітамінчики? Рубль штука, три кучка», — нині стала реальністю. Традиційно перед Новим роком ціни зростають, як снігова лавина. Передноворічного цінового ажіотажу в Україні не буде, переконували державні чиновники. І мали рацію: ажіотажу справді не було.

На ринку в місті Буча Київської області переважно самі продавці, покупців одиниці. Ходять, прицінюються. Потрібно й те, і це, але грошей не вистачає. «Ціни підвищувати нереально, — каже продавець М. — Якщо ще донедавна за курку просили 18—20 гривень, то тепер вона потягне за 30...»

«Рубль штука» за мандарин.

Пенсіонерка Раїса Кіндратівна каже, що на зимові свята вже витратила половину своєї пенсії (а це 500 гривень). Хоча заборгованість з виплати пенсії — два місяці. Подарунки й продукти вибирала, як то їй дозволяв власний гаманець. Але ж із січня планують брати пеню за заборгованість з оплати комунальних платежів...

Тиша й у м'ясному відділі ринку. Продавці, щоправда, не нудьгують і обговорюють політичні новини. По один бік ті, хто за Віктора Януковича. По інший — за Юлію Тимошенко. Перемир'я настає під час обіду: об'єднуються й трапезують разом. З посмішкою згадують передсвятковий інцидент двірничої давності. Пристойного виду чоловік кілька місяців поспіль купував у них у борг. Розраховувався акуратно, тому йому довіряли. А під Новий рік набрав м'яса й сала — та й зник, залишивши їх зі збитком майже у п'ять тисяч гривень. Тоді було не до сміху. Як то кажуть: вік живи — вік учися.

Входження в новий рік традиційно відбувається з підвищенням цін на харчові продукти. Та, на жаль, після свят вони вже не знижуються.

Андрій НЕСТЕРЕНКО.
Фото автора.

У м'ясному відділі — тиша.

Раніше за курку просили 18—20 гривень, тепер вона потягне за 30...

7 січня. Тернопільська область.
Святкування Різдва.

8 січня. Кіровоград. Святкування 67-ї річниці
визволення від фашистських загарбників.

9 січня. Чернігів. Змагання юних авіамоделістів у класі моделей F-1-M 9.

11 січня.
Під час пленарного засідання народні депутати України, зокрема, прийняли за основу проект закону про Концепцію державної інформаційної політики.

10 січня.
Київ.
Театралізована акція протесту проти можливого знесення пам'ятки архітектури «Замок Барона» на вулиці Ярославів Вал, 1.

12 січня. Зустріч Голови Верховної Ради України Володимира Литвина з Надзвичайним і Повноважним Послом Республіки Білорусь в Україні Валентином Величком.

13 січня.
Святкування Маланки і Нового року за старим стилем.

Минулого четверга в Києві вручено премію ім. Василя Стуса цьогорічним лауреатам: видавцеві Марії Овдієнко, журналістці Ярославі Музиченко, краєзнавцю Вікторові Жадьку та музичному гурту «Рок–Сад»

Завтра в столичній галереї Фонду сприяння розвитку мистецтв виступить з авторським концертом відомий український композитор Мирослав СКОРИК

У НОМЕР

Нова адреса класики

Національний портал академічної музики Music-Review Ukraine відсвяткував дворіччя роботи. З цієї нагоди головний інформаційний ресурс, який опікується класичною музикою в Україні, презентував оновлену другу версію музичного порталу. Як і два роки тому, на відкритті Music-Review Ukraine, новації інформаційного порталу представив керівник проекту Олександр Пірієв.

Хоч у масовій свідомості класична музика не надто в'яжеться з інтернет-технологіями, вона вже зайняла свою нішу в просторах всесвітньої мережі. За останні півроку сайт Music-Review Ukraine відвідали 1500 чоловік.

Слоган цього інформаційного ресурсу — «Твоя класика одним дотиком». Справді, варто лише один раз «клікнути» на «пошук», щоб отримати повну інформацію про події музичного життя України. Приміром, ознайомитися з анонсами, оглядами концертних заходів, інформацією про відомих виконавців та інтерв'ю з ними. До речі, на сайті зареєстровано близько 100 солістів-виконавців.

99% слухачів віддають перевагу поп-музиці, тому в першу чергу вона отримує інформаційну підтримку (конкурс Євробачення підтримує навіть Перший Національний канал). І лише 5% жителів земної кулі слухають академічну музику. Між іншим, років сто тому любителів класики було 90%.

В Україні цінителів академічної музики 1%, а це досить велика кількість громадян. Для них творці сайту і збираються влаштовувати «іменини серця, свято душі». Директор галереї «Фонд сприяння розвитку мистецтв» Юрій Круліковський зазначив: «Найбільш вдалим проектом за 17 років існування галереї я вважаю Music-Review Weekend — цикл концертів академічної музики в приміщенні фонду. У жовтні стартував другий сезон цього проекту. 27 листопада відбувся авторський концерт Валентина Сильвестрова, а вже на початку наступного року відзначимо 60-річчя квартету ім. Лисенка. Нещодавно ми змінили формат і більше не проводимо безплатних концертів; на жаль, благодійних заходів не цінують у нашій країні. Вперше заявляю це на широку аудиторію. Пам'ятаю, під час одного знакового концерту у нашому залі (який розрахований на 50 слухачів) прийшло 10—15 відвідувачів, і мені було соромно перед виконавцями. Адже про цей виступ деякі люди дізналися від родичів із Японії — ті спеціально подзвонили, щоб про нього нагадати».

Олександр Пірієв сказав: «Наш головний пріоритет — це все українське, тож ми підтримуємо виключно вітчизняних виконавців. Навіть якщо вони виступають за кордоном, ми надаємо можливість дивитися і слухати їхні виступи онлайн, у реальному часі. Також одним «кліком» можна послухати будь-який запис із концертів». Під час презентації в залі були присутні відомі українські музиканти, а також керівники та представники головних мистецьких колективів та організацій столиці.

Валерія ПОЛІЩУК.

Мистецтво без ілюзій

Ще не так давно, на порозі свого 80-річного ювілею Хмельницький облмуздрамтеатр нагадував діда, чиї кращі спогади залишились у минулому. У стоптаних капцях та з порожнім гаманцем, здавалось, він уже й не знає, куди йому йти. А буквально за рік-півтора сталось чимало змін. І замість старця постав невгамовний підліток, що прагне нових зустрічей, вражень та вистав. За рік у театрі відбулось сім прем'єр. А були важкі часи, коли зробити стільки не вдавалось і за кілька років. Навіть для стороннього ока зміни помітні. Ось уже кілька місяців театр вилискує новим фасадом. Перекритого даху хоч і не видно, але заступник директора Надія Галушина, що відповідає за господарську частину, не знає, як цьому натішитись:

— Інколи мені здавалось, що в негоду вся будівля промокала наскрізь. Про яке високе мистецтво говорити, якщо патьоки на стінах, у залі холодно, з вікон тягне... За звичкою дехто із глядачів ще й тепер йде дивитись виставу у верхньому одязі. Роками так було, що без пальта навіть пару годин не висидиш. А що вже казати про акторів? Тепер усе інакше. Оновлено систему опалення. Нові зручні крісла в залі. Нові афіші перед театром. І чи не вперше — активна реклама: на плазмових екранах у фойє транслюються уривки з вистав, інтригуючи глядача.

Успішно поєднати високі творчі плани з вирішенням буденних проблем — ось чи не найголовніше завдання, що його постійно доводиться розв'язувати провінційному театру. А що найгірше — весь час треба боротись з бідністю.

Театр наче й фінансується з бюджету. Гроші на зарплату та комунальні послуги такі виділяються. А в повітрі висить питання: «Хіба можна прожити за такі кошти?» Справді, майстер сцени, заслужений артист із багаторічним стажем роботи ледь дотягне до двох тисяч гривень у місяць. А якщо ти — вчорашній випускник театрального вузу, то матимеш лише половину. І жодних надій на те, що колись тобі виділять безкоштовно чи раптом сам назбираєш на власну квартиру. І навіть на гуртожитську кімнатку сподівань немає. І жодних ілюзій щодо захмарних гонорарів, триумфальних гастролей... Отут і задуму-

єшся, чи настільки ти любиш театр, щоб залишитись у ньому на все життя.

Чимало вершин слави не підкорилось провінційним акторам не через брак таланту, а через життєві обставини. І можна не сумніватись, що у театрі залишаються такі кращі з кращих, віддані до останньої клітиночки мистецтву люди.

Може здатись, що акторське життя — це вічна гра, успіх та визнання. Насправді театральні будні нерідко обертаються важкою фізичною працею. Адже не просто бажанням, а обов'язком обласного театру є постійні виїзди у райони та в села. Чого варта така поїздка, знає лише той, хто хоч раз там був.

За рік на таких виїздах театр показав майже сотню (!) вистав. Це, не враховуючи гри вдома, на головній сцені. Неважко уявити, як напружено доводилось працювати. Моє ж запитання, чи не виручають у таких випадках дублери, викликало ностальгічну посмішку:

— Про це й мріяти забули. Якщо актор захворів, виставу хоч знімай — замінити його немає ким. Несучи мистецтво в народ, театр важко заробляє собі на життя. Не приховуючи радості, розповідали, що річний план прибутків удалось перевиконати — спільними зусиллями зробили 325 тисяч гривень. Ці гроші якраз і є тим матеріальним фундаментом, на якому будуються творчі плани. Їх треба розподілити так, щоб вистачило на нові костюми та декорації, і на латання старих, і на всі покупки, і на дрібні ре-

Фото Сергія ПРИЩЕПИ.

Сцена з нової вистави «Фараони». Це одна з семи останніх прем'єр, серед яких ще «Майська ніч» та «По-модньому» за Михайлом Старицьким, «Дня домашнього вогнища» Івана Франка, «Блез» Клода Маньє. А в кінці січня знову прем'єра — «Ревізор».

До кінця сезону колектив збирається поставити «Циганку Азу» Старицького, «Час збирати каміння» Євгена Свиридюка та оперу «Запорожець за Дунаєм». А для юного глядача готується мюзикл «Бременські музиканти».

монти. Якщо розділити видатки по всіх цих статтях, випадає мізер. Як на нього розгуляти фантазії та творчості?

Але от що цікаво: ще не так давно більшість розмов про театральні проблеми замикалась на фінансових бідах. А сьогодні дедалі більше говорять про роботу, плани, перспективи... Багато зі старожилів театру кажуть: колектив наче прокинувся, ожив, повірив у рух уперед. І чимала заслуга в цьому нового керівництва. Власну енергію та нові ідеї привіз хмельничанам із столиці новий директор Петро Данчук.

Уже більше року як запрацювала театральна студія. Тут — переважно молоді люди, учні, студенти, що мріють стати акторами. Проблема кадрів уже давно гостро стоїть у театрі. Зрозуміло, що не тільки зірок, а й звичайних випускників вузів у провінційну труп важко заманити. То чому б не ростити свої таланти самим? Ідея проста. Та лиш тепер її почали втілювати. З минулорічного першого випуску восьмеро студійців стали студентами театральних вузів, а двоє поповнили театральну труп.

Ще одна роздінка театального сезону — відкриття малої

сцени. На ній вже відбулося дві прем'єри. Де, як не тут, випробовувати свої сили і молодим акторам, і початкующим постановникам? Тут плануються і творчі зустрічі, концерти.

Є й ще один — економічний — секрет малої сцени. Буває, що на «велику» виставу приходить мало глядачів. Для чого тоді витрачати світло та тепло великого залу, коли виставу можна провести зі значно меншими затратами на малій сцені?

Чим уважніше спостерігаєш за новим життям театру, тим ясніше усвідомлюєш, як чітко прорахованим і ретельно спланованим воно має бути.

Театр почав жити надіями на краще. Тільки пройшли прем'єри, як афіші повідомили про те, що у роботі — ще кілька нових вистав. Художній керівник театру, актор із більш як тридцятилітнім стажем Олександр Гопоринський постійно шукає, чим би вразити хмельницького глядача. Іншого не дано: тільки дивуючи, захоплюючи когось, театр сам наповнюється енергією та життям.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

Прощання з Михайлиною Коцюбинською

У Києві, 7 січня, на Різдво, померла на 80-му році Михайлина Хомівна Коцюбинська, одна з найвідоміших учасниць українського національного опору, авторка блискучих праць з українського літературознавства і публіцистики. Серед великого роду Коцюбинських, що впали жертвами лихого часу, вона обрала собі стежку гнаних і переслідуваних за правду, відвернулася від комуністичної облуди і з гідністю берегла честь імені Михайла Коцюбинського, народолюбця і естета в українській літературі.

Людина великої внутрішньої дисципліни і вимогливості, вона впорядкувала і видала свої твори — «Мої обрії» (2004), «Листи і люди» (2009) і книгу спогадів про свій рід. Вона упорядник і редактор численних книг. Серед них — величезна праця над текстами Василя Стуса, Івана Світличного, В'ячеслава Чорновола та ін.

Упродовж півстоліття вона була живим нервом скривдженої нації, і вся її праця диктувалась прагненням утвердити спокійну об'єктивність і культуру в суспільстві. Вона цінувала в українській культурі утвердження гідності і шляхетності, усього справжнього,

гідного любові й шани. При тому уникала всіляких сентиментів, самозвеличувань і вихвалень. Патріотизм Коцюбинської спокійний і глибокий. Її свіча любові до рідного краю горіла ясно і рівно. Особливо то було помітно, коли цілі легіони гасителів духу накинудили на неї і на невелике коло її літературних друзів, об'єднаних культурою нонконформізму. Вона їм була вірною за життя і залишилась вірною після їхнього відходу. Неоціненна її заслуга, зокрема, в коректному вивченні та впорядкуванні рукописів Василя Стуса. Вона писала об'єктивно, зважено, для зацікавленого культурного читача, в широкому значенні того слова. Це особливо цінно, коли поглянути на повсюдну інерцію поверхових тенденційних писань, патетичних і приблизних.

Не раз давала вона своїм сучасникам приклад громадянської поведінки і вірності принципам. Відмовившись від привілеїв

кандидата філологічних наук і члена партії, вона вибрала свою долю. Партійна інквізиція була ошелешена в 1966 році, коли молода жінка, замість звичних для них покаєнних заяв, кинула їм свій партквиток зі словами: «То нате вам ваш партквиток, а я залишуся зі своїми ідеалами». Гоніння, безробіття, бідність не злякали її, навіть урятували від пасток лукавого часу. Але платила вона за свій вибір дорогу ціну, а гірку чашу приймала зі стоїчною мужністю. Отож пора творчості прийшла для неї вже в роки незалежності України.

Михайлинина культура і справжність у всьому — це є те, чому ціни не можна скласти, особливо за умов національного опору, який у нас триває і досі. Вона була дуже вразливою на всякі неподобства з боку владних людей, що стоять на видноті і не зважають на те, що всі дивляться на них... Як натура сильна, захищалася усмішкою, анекдотом, а проте болісно відчувала брак солідарної енергії опору, що теж підточувало її ослаблені сили. До останніх днів почувала себе трудівником, людиною обов'язку.

Про порядність Михайлини, про її такт і чуття міри, про її готовність усім допомогти, про уміння терпляче зносити удари, про відразу до слабкодухості і зневіри, про чесність думки — про все це можна говорити високими термінами, наприклад, аристократизму. Але в скромному демократичному стилі Коцюбинської назвемо це громадянською порядністю і християнською любов'ю до ближнього. То залишається головним її уроком і заповітом, підтвердженням власним прикладом.

Цей некролог підписали близько ста діячів української культури та політики.

Москва ратифікувала договір СНО-3 із поправками

Державна Дума РФ в остаточному варіанті схвалила договір зі США про обмеження стратегічних наступальних озброєнь (СНО-3). Щоправда, законодавці внесли шість поправок, які офіційно ніхто не коментував. Засідання парламенту проходило в закритому режимі за участю двох міністрів — оборони й іноземних справ.

Історія обмеження ядерних озброєнь почалася ще 1991 року. Після розвалу СРСР Москва й Вашингтон домовилися скоротити засоби постачання і ядерні боеголовки. Більше того, у травні 1992 року в Лісабоні було підписано додатковий протокол, відповідно до якого до договору приєдналися Україна, Казахстан і Білорусь, ядерні засоби, яких були більші за арсенали Франції, Великобританії й Китаю разом узяті.

Підписання нинішнього документа багато в чому залежало від розміщення США ПРО

в Європі. У Кремлі, найбільшим успіхом президента США Барака Обами називають згорання натовських програм ПРО в Польщі, Чехії. Саме ця ініціатива Вашингтона призвела до «перезавантаження» між-державних відносин Росії й США.

«Договір СНО-3, за всіх дипломатичних реверансів, Росії потрібен більше, ніж США, — заявив журналістам голова Комітету Держдуми з міжнародних справ Костянтин Косачов. За словами парламентарія, «протиракетна оборона США в тому вигляді, в якому вона існує сьогодні, російському стратегічному потенціалу не загрожує». Однак депутат підкреслив, що зміни підходів американської сторони до протиракетної оборони, створення стратегічної ПРО може згодом поховати нинішній договір.

Варто вказати на те, що й

Конгрес США також ратифікував договір. Хоча у Вашингтоні є багато супротивників «умиротворення Росії». Сенатор від Республіканської партії Джон Корнін вважає, що ратифікація договору «це черговий симптом зовнішньої політики, що подає сигнал про боязкість і невизначеність США в питаннях власної безпеки, про втрату Америкою ролі лідера в нашому небезпечному світі».

Останні два десятиліття дискусії, як і прогнози можливої ракетно-ядерної війни зійшли з головних шпальт газет і журналів, з екранів телевізорів. Але це зовсім не означає, що такої загрози немає. Більш того, уже не п'ять країн, а десятки держав мають свої власні ядерні арсенали. Та парадокс полягає в тому, що ракетно-ядерна зброя залишається гарантом миру на Землі.

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

ФОТОФАКТ

Інвестори будівельної компанії «Альянс» пікетували Одеську міськраду, вимагаючи звернути увагу на їхню проблему: більше трьох років люди, що заплатили за житло, не можуть заселитися в придбані квартири. Будинки, які мали передати в експлуатацію ще в 2008 р., готові лише на 80—90%.

Фото В'ячеслава ТЕНЯКОВА (УНІАН).

Гірникам бракує вогнегасників і саморятівників

На думку фахівців Донецького територіального управління Держгірпромнагляду, проблема потребує негайного втручання керівництва шахт.

Як повідомили «Голосу України» у прес-службі територіального управління, на шахтах, підпорядкованих Міністерству вугільної промисловості, загалом бракує більш як 550 кілометрів протипожежних трубопроводів (забезпеченість — 86 відсотків від норми), 8613 порошкових і 9093 пінних вогнегасників (забезпеченість — відповідно 83 і 60 відсотків). Найскладніша ситуація — на шах-

тах державних підприємств «Орджонікідзевугілля» (вогнегасників — 35—41 відсоток від нормативу) та «Селидовугілля», де бракує понад 32 кілометри трубопроводів.

Засоби індивідуального та колективного захисту допомагають запобігти аваріям, пов'язаним із вибухами метану та вугільного пилу, а також можливим пожежам. Проте деякі державні та приватні вугільні підприємства не повністю забезпечені такими приладами.

На державних підприємствах бракує 10 тисяч саморятівників на майже 134 тисячі підземних робітників. На приватних вугільних шахтах, де загалом працюють понад 54 тисячі осіб, нестача саморятівни-

ків становить тисячу одиниць. Небезпечна ситуація, на думку фахівців, склалася на шахтах державних підприємств «Макіїввугілля» (бракує 1637 одиниць), «Донецька вугільна енергетична компанія» (852 одиниці), «Орджонікідзевугілля» (663 одиниці), «Красноармійськвугілля» (515 одиниць).

За підсумками перевірок дотримання пілогазового режиму шахт інспектори забороняли та призупиняли ведення робіт на окремих дільницях та спуск під землю робітників, які не пройшли навчання в «димних камерах». Керівникам підприємств видані приписи про негайне усунення порушень.

Ліна КУЩ.

Після аварії бензовоза водій власним одягом закривав пробоїни

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

— Без перебільшення, вдалося запобігти катастрофі, — каже начальник Бершадського райвідділу рятувально-пожежної служби Олександр Гончарук. — Адже витік бензину стався якраз під дротами високовольтної лінії електропередач. Найменша іскра могла спричинити вибух. А поруч — лікарня, житлові будинки. Та й рух транспорту тут інтенсивний — автотраса Бершадь—Умань веде на Київ.

За словами керівника рятувально-пожежної служби, енергетики знеструмили на деякий час лінію електропередач. Ліквідувати наслідки аварії допомагали навіть жителі села. Водій був приємно здивований такою безкорисливою підтримкою чужих людей. Тільки завдяки оперативним діям вдалося уникнути можливих у такому випадку сумних наслідків.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Озимина у небезпеці. Синоптики заспокоюють

Дош і туман з'їли сніговий покрив на полях Тернопільщини. Це викликає тривогу за стан озимини, а її в області посіяли більш як на 220 тисячах гектарів. Щоправда, синоптики заспокоюють: найближчим часом стане холодніше і піде сніг. Так чи інакше, але треба думати і про ярий клин. Насінням область забезпечена, готова навіть поділитися з іншими регіонами.

Фахівці кажуть, що посіяні в оптимальні терміни ярі зернові здатні давати не гірші врожаї, ніж озимина.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Наші студенти виїхали з Росії з ноутбуками

Семеро студентів Вінницького національного технічного університету стали переможцями та призерами міжнародного молодіжного фестивалю інформаційних технологій «ІТ–Архангельськ».

Сьомий рік поспіль російський Поморський державний університет імені Ломоносова організовує змагання комп'ютерних геніїв. Цього року в ньому брали участь 374 учасники з навчальних закладів країн СНД. Вінничани Віталій Левицький та Олег Кузик перемогли у номінації «Комп'ютерна гра», Денис Неживенко — у тривимірній графіці, Артем Роздорожнюк — у веб-дизайні, а В'ячеслав Мальований — у тривимірній анімації.

— Жоден інший навчальний заклад, представники якого брали участь у фестивалі, не мав такої кількості перемог, як наш, — каже перший проректор Вінницького національного технічного університету Олександр Романюк. — Торік в Архангельську ми вибороли тільки три призові місця, нині наші студенти були очевидними лідерами насамперед у конкурсі мультимедійних технологій. Усі тридцять переможців і призерів фестивалю отримали у нагороду ноутбуки. З роботами переможців можна ознайомитися на офіційному сайті фестивалю — ifest.pomorsu.ru/gallery2010.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

Просили відремонтувати житло

Найчастіше по допомогу до керівництва Дніпропетровської міськради звертаються пенсіонери, інваліди, ветерани війни та праці, члени багатодітних родин. Торік таких звернень було 56 % від загальної кількості. А найбільше прохань стосувалося експлуатації та ремонту житла. З цього приводу надійшло 2 525 заяв (23 %).

Водночас зменшилась, порівняно з 2009 роком, кількість скарг на затримку виплати заробітної плати, а також щодо вирішення земельних питань (приватизація або виділення земельних ділянок), з питань торгівлі, охорони здоров'я, освіти, будівництва.

Як повідомили у відділі з організації роботи зі зверненнями громадян міської ради, загалом за минулий рік від мешканців отримано майже 11 тисяч прохань і пропозицій — більше, ніж попереднього року. Зазвичай люди писали листи, близько 2 тисяч громадян побували на особистому прийомі.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

Дніпропетровськ.

СПОРТ

Старт на Зеленому континенті

Теніс. Наступного понеділка (17 січня) найсильніші майстри ракетки планети розпочинають серію змагань «Великого шлему». Першим пунктом, за традицією, значиться Мельбурн, де відбувається відкритий чемпіонат Австралії.

Зрозуміло, що світова еліта вже давно перебуває на Зеленому континенті і ретельно готується до стартового мегатурніру. Одним із фаворитів чоловічих змагань в одиночному розряді справедливо вважають серба Новака Джоковича (на знімку).

Ну а ми, звичайно, сподіваємося на гідні виступи на цьому престижному форумі представників України.

Фото з сайту sports.yahoo.com.

Вісті звідусіль

Олімпізм. Організатори Ігор XXX Олімпіади в Лондоні повідомили, що олімпійський вогонь прибуде до Великої Британії за 70 днів до урочистої церемонії відкриття, яка відбудеться 27 червня 2012 року.

Вогонь, який традиційно запалюють у стародавній Олімпії, буде доставлений на туманний Альбіон 18 травня 2012 року. В естафеті олімпійського вогню країною візьмуть участь майже вісім тисяч факелоносців. За словами британського міністра спорту Г'ю Робертсона, естафета «принесе дух Лондона-2012 в кожний куточок країни».

Нагадаємо, що Міжнародний олімпійський комітет прийняв непросте для себе рішення — про скасування міжнародної естафе-

ти. Починаючи із зимової Олімпіади у Ванкувері, вогонь проноситимуть лише шляхами країногосподарки, щоб не піддавати ризику громадян, яких завжди багато збирається в місцях слідування олімпійського вогню.

Біатлон. Рупольдінг (Німеччина). Кубок світу. 5-й етап. Індивідуальні перегони, 15 км. 1. Ольга Зайцева (Росія) — 41:46.1 (0+0+0+0); 2. Андреа Генкель (Німеччина) — 42:00.6 (0+0+0+0); 3. Гелена Екгольм (Швеція) — 42:23.5 (0+0+0+0); 4. Валентина Семеренко (Україна) — 43:36.9 (0+0+0+1).

Футбол. Збірна Франції зіграє товариський матч зі збірною України. Зустріч заплановано на 6 червня нинішнього року в нашій країні. Перед цим французькі проведуть контрольні зустрічі зі збірними Хорватії та Польщі.

Хорват Огнен Вукоевич (27 років) продовжив контракт із київським «Динамо» ще на два роки.

Футболіст переїхав до Києва зі Спліта 2008 року, уклавши п'ятирічний контракт. І хоча до закінчення терміну дії угоди залишилося ще чимало часу, Огнен, обговоривши всі питання із президентом клубу Ігорем Суркісом, вирішив залишитися в команді до 2015 року. «Я став своїм у «Динамо», мені тут дуже подобається. Та й Київ я полюбив. Як то кажуть, від добра добра не шукають, тому я навіть не вагався, ставлячи підпис під новим контрактом. Запропоновані умови мене цілком улаштували. Сподіваюся, що разом із «Динамо» я завоюю ще чимало призів», — розповів півоборонець.

Новим тренером донецького «Металурга» став російський фахівець Андрій Гордєєв. Його контракт із «Металургом» розрахований на три роки. Попереднім місцем роботи Гордєєва був раменський «Сатурн», котрий розформувували у грудні 2010 року.

Будинки, які мали передати в експлуатацію ще в 2008 р., готові лише на 80—90%

Кримська прокуратура торік розслідувала й направила до суду 59 кримінальних справ за фактами вимагання й отримання хабарів. Найбільший хабар у 2010-му намагався одержати голова садівничого товариства у Ленінському районі — 152,2 тисячі гривень, *інформує наш власкор Георгій ВЕРВЕС*

Парламент Казахстану схвалив проведення референдуму щодо продовження строку повноважень діючого президента Нурсултана Назарбаєва до 2020 р., *повідомило радіо «Свобода»*

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про запобігання захворюванню на синдром набутого імунodefіциту (СНІД) та соціальний захист населення»

Верховна Рада України **постановляє:**
1. Внести зміни до Закону України «Про запобігання захворюванню на синдром набутого імунodefіциту (СНІД) та соціальний захист населення» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 35, ст. 235; 2002 р., № 6, ст. 41; 2009 р., № 36-37, ст. 514), виклавши його в такій редакції:

«Закон України
Про протидію поширенню хвороб, зумовлених вірусом імунodefіциту людини (ВІЛ), та правовий і соціальний захист людей, які живуть з ВІЛ

Цей Закон відповідно до норм міжнародного права визначає порядок правового регулювання діяльності у сфері профілактики, лікування, догляду і підтримки, необхідних для забезпечення ефективної протидії поширенню хвороби, зумовленої вірусом імунodefіциту людини, та відповідні заходи щодо правового і соціального захисту людей, які живуть з ВІЛ.

Розділ І. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів
1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються у такому значенні:

1) ВІЛ - вірус імунodefіциту людини, що зумовлює захворювання на ВІЛ-інфекцію;

2) ВІЛ-інфікована особа - особа, в організмі якої виявлено ВІЛ, але яка перебуває у стані безсимптомного носійства ВІЛ;

3) ВІЛ-статус особи - стан організму особи стосовно відсутності чи наявності в ньому ВІЛ: негативний ВІЛ-статус особи характеризується відсутністю в її організмі ВІЛ, позитивний ВІЛ-статус особи характеризується наявністю в її організмі ВІЛ;

4) групи підвищеного ризику щодо інфікування ВІЛ - групи населення, яким з урахуванням особливостей їх поведінки та поведінки їхнього оточення загрожує підвищений ризик контакту з джерелом ВІЛ. Визначення та перегляд переліку таких груп здійснюється спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі охорони здоров'я з урахуванням критеріїв та рекомендацій Всесвітньої організації охорони здоров'я;

5) люди, які живуть з ВІЛ, - ВІЛ-інфіковані особи та особи, які страждають на хворобу, зумовлену ВІЛ;

6) особа, яка страждає на хворобу, зумовлену ВІЛ, - особа, в якій за результатами медичного та лабораторного обстеження виявлено СНІД чи інші встановлені Міжнародною класифікацією хвороб клінічні прояви хвороби, зумовленої ВІЛ;

7) партнер - статевий партнер ВІЛ-інфікованої особи або її партнер із вживанням наркотичних засобів та психотропних речовин ін'єкційним способом;

8) постконтактна профілактика - короткостроковий курс антиретровірусного лікування, метою якого є зниження вірогідності інфікування ВІЛ особи, яка зазнала підвищеного ризику такого інфікування;

9) синдром набутого імунodefіциту (СНІД) - стадія розвитку хвороби, зумовленої ВІЛ (ВІЛ-інфекція), що характеризується клінічними проявами, спричиненими глибоким ураженням імунної системи людини під впливом ВІЛ;

10) хвороби, зумовлені ВІЛ (ВІЛ-інфекція), - комплекс визначених Міжнародною класифікацією хвороб уражень організму людини, зумовлених пов'язаними з впливом ВІЛ ушкодженнями імунної системи, який на початковому етапі свого розвитку має характер стану безсимптомного носійства ВІЛ, а за умови відсутності відповідного лікування та впливу інших несприятливих для організму ВІЛ-інфікованої особи обставин набуває клінічних проявів у вигляді різноманітних інфекційних, паразитарних захворювань, злоякісних пухлин, інших хвороб чи зумовленого ВІЛ синдрому набутого імунodefіциту.

Стаття 2. Принципи державної політики у сфері протидії поширенню хвороб, зумовлених ВІЛ

1. Державна політика у сфері протидії поширенню хвороб, зумовлених ВІЛ, реалізується шляхом організації виконання цього Закону, інших нормативно-правових актів України, а також шляхом розроблення, фінансового та матеріального забезпечення реалізації загальнодержавних та інших програм, що передбачають здійснення заходів з профілактики поширення ВІЛ-інфекції, інформаційно-роз'яснювальної роботи щодо принципів здорового та морального способу життя, духовних цінностей і відповідальної поведінки у сфері сексуальних стосунків, розроблення навчальних, просвітницьких та виховних програм з цих питань для середніх, професійно-технічних і вищих навчальних закладів, здійснення спеціальної підготовки медичного персоналу, проведення фундаментальних і прикладних наукових досліджень, розвиток міжнародного співробітництва у цій сфері.

Стаття 3. Законодавство України у сфері протидії поширенню хвороб, зумовлених ВІЛ

1. Законодавство України у сфері протидії поширенню хвороб, зумовлених ВІЛ, базується на Конституції України і складається з Основ законодавства України про охорону здоров'я, законів України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення», «Про боротьбу із захворюванням на туберкульоз», цього Закону, інших нормативно-правових актів.

Стаття 4. Державні гарантії у сфері протидії поширенню хвороб, зумовлених ВІЛ

1. Держава гарантує забезпечення:

1) пріоритетності в профілактиці поширення ВІЛ-інфекції інформаційно-роз'яснювальної роботи з населенням щодо принципів здорового та морального способу життя, духовних цінностей і відповідальної поведінки у сфері сексуальних стосунків;

2) пропаганди здорового способу життя;

3) постійного моніторингу епідемічної ситуації та контролю за здійсненням заходів із запобігання захворюванню на ВІЛ-інфекцію;

4) доступності та належної якості тестування з метою виявлення ВІЛ-інфекції, у тому числі анонімного, з наданням попередньої та подальшої консультативної допомоги, а також забезпечення безпеки тестування для обстежуваної особи та персоналу, який його проводить;

5) регулярного інформування населення, у тому числі через засоби масової інформації, про причини зараження, шляхи передачі ВІЛ-інфекції, важливість здорового та морального способу життя для запобігання зараженню ВІЛ-інфекцією, заходи та засоби профілактики захворювання на ВІЛ-інфекцію, а також про можливості діагностики та лікування;

6) включення питань щодо профілактики ВІЛ-інфекції, здорового та морального способу життя, духовних цінностей, відповідальної поведінки у сфері сексуальних стосунків, традиційних сімейних цінностей, лікування, догляду та підтримки людей, які живуть з ВІЛ, та їх близьких, а також щодо неприпустимості дискримінації таких людей та необхідності формування толерантного ставлення до них до відповідних навчальних програм для середніх, професійно-технічних та вищих навчальних закладів;

7) доступу населення до засобів профілактики, що дають змогу запобігти зараженню і поширенню ВІЛ-інфекції статевим шляхом;

8) запобігання поширенню ВІЛ-інфекції серед осіб, які вживають наркотичні засоби та психотропні речовини ін'єкційним способом, за допомогою програм реабілітації таких осіб та програм зменшення шкоди, що, серед іншого, передбачають використання замісної підтримувальної терапії для осіб, які страждають на наркотичну залежність, та створення умов для заміни використаних ін'єкційних голків і шприців на стерильні з подальшою їх утилізацією;

9) інформаційно-роз'яснювальної та реабілітаційної роботи, у тому числі із залученням представників громадських, благодійних та релігійних організацій, серед осіб, які вживають наркотичні засоби та психотропні речовини ін'єкційним способом, з метою протидії поширенню ВІЛ-інфекції;

10) вільного доступу до послуг з проведення постконтактної профілактики осіб, які мали підвищений ризик контакту з ВІЛ під час виконання професійних обов'язків, у разі сексуального насильства та в інших випадках, з наданням відповідних консультативних послуг у порядку, що затверджується спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі охорони здоров'я;

11) вільного доступу до послуг з профілактики передачі ВІЛ-інфекції від ВІЛ-інфікованих вагітних жінок їхнім новонародженим дітям;

12) проведення обов'язкового тестування з метою виявлення ВІЛ в отримуваних від донорів крові (її компонентах), органах, тканинах та інших біологічних матеріалах людини для забезпечення запобігання передачі ВІЛ-інфекції під час використання зазначених матеріалів у медичній практиці та в наукових дослідженнях;

13) реалізації послідовної політики, спрямованої на формування толерантного ставлення до людей, які належать до груп підвищеного ризику щодо інфікування ВІЛ, та людей, які живуть з ВІЛ;

14) провадження інформаційної діяльності, спрямованої на формування у населення стереотипу здорового та морального способу життя, відповідальної поведінки у сфері сексуальних стосунків, на усвідомлення високого ризику зараження ВІЛ через сексуальні стосунки і в разі вживання наркотичних засобів та психотропних речовин ін'єкційним способом, на формування толерантного ставлення та неприпустимість дискримінації людей, які належать до груп підвищеного ризику щодо інфікування ВІЛ, та людей, які живуть з ВІЛ;

15) соціального захисту людей, які живуть з ВІЛ, членів їхніх сімей, медичних, соціальних та інших працівників, зайнятих у сфері запобігання захворюванню на ВІЛ-інфекцію, а також надання людям, які живуть з ВІЛ, необхідної медичної допомоги та соціальних послуг;

16) контролю за забезпеченням безпеки лікувально-діагностичного процесу для пацієнтів та медичного персоналу в закладах охорони здоров'я незалежно від форми власності;

17) державного санітарно-епідеміологічного нагляду за безпекою лікувально-діагностичного процесу в закладах охорони здоров'я усіх форм власності, а також за проведенням заходів щодо запобігання захворюванню на ВІЛ-інфекцію під час здійснення приватної медичної практики, надання громадянам косметологічних, перукарських та інших послуг, пов'язаних з можливістю порушення чи порушення цілісності шкіри та/або слизової оболонки організму;

18) участі організації різних форм власності, у тому числі громадських, благодійних, релігійних організацій та профспілок, в інформаційній роботі щодо протидії поширенню ВІЛ-інфекції, у наданні благодійної допомоги, медичних і соціальних послуг, спрямованих на забезпечення лікування та профілактики ВІЛ-інфекції, догляду, підтримки та соціального захисту людей, які живуть з ВІЛ, на основі забезпечення доступу зазначених організацій у порядку, встановленому законодавством, до участі у виконанні державного замовлення на надання медичних і соціальних послуг представникам групи підвищеного ризику щодо інфікування ВІЛ та людям, які живуть з ВІЛ, на конкурсних засадах.

Стаття 5. Повноваження органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій щодо здійснення заходів із запобігання захворюванню на ВІЛ-інфекцію

1. Повноваження щодо здійснення міжвідомчої координації заходів із запобігання захворюванню на ВІЛ-інфекцію покладються на спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади у галузі охорони здоров'я.

2. Заходи із запобігання захворюванню на ВІЛ-інфекцію розробляють і здійснюють у межах своєї компетенції відповідні центральні, місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, а також підприємства, установи та організації усіх форм власності.

Розділ ІІ. УМОВИ ТА ПОРЯДОК ВИЯВЛЕННЯ ВІЛ-ІНФЕКЦІЇ. НАДАННЯ МЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ ВІЛ-ІНФІКОВАНИМ. РЕЄСТРАЦІЯ, ОБЛІК ВІЛ-ІНФІКОВАНИХ ТА ЗДІЙСНЕННЯ МЕДИЧНОГО НАГЛЯДУ ЗА НИМИ

Стаття 6. Право особи на тестування з метою виявлення ВІЛ, умови та порядок його проведення

1. Громадяни України, іноземці та особи без громадянства, які постійно проживають в Україні, особи, які звернулися за наданням статусу біженця та яким надано статус біженця в Україні, інші іноземці та особи без громадянства, які на законних підставах тимчасово перебувають на території України, мають право на проведення тестування з метою виявлення ВІЛ (далі - тестування) з одержанням кваліфікованої консультації до і після проведення тестування, що здійснюється відповідно до протоколу проведення такого тестування, затвердженого спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі охорони здоров'я.

2. Тестування осіб віком від 14 років і старше проводиться добровільно, за наявності усвідомленої інформованої згоди особи, отриманої після надання їй попередньої консультації щодо особливостей тестування, його результатів і можливих наслідків, з дотриманням умов щодо конфіденційності персональних даних, у тому числі даних про стан здоров'я особи.

3. Тестування дітей віком до 14 років та осіб, визнаних у встановленому законом порядку недієздатними, проводиться на прохання їх батьків або законних представників та за наявності усвідомленої інформованої згоди. Батьки та законні представники зазначених осіб мають право бути присутніми під час проведення такого тестування, ознайомлені з його результатами та зобов'язані забезпечити збереження умов конфіденційності даних про ВІЛ-статус осіб, інтереси яких вони представляють.

Тестування дітей віком до 14 років, які позбавлені батьківського піклування та перебувають під опікою у дитячих чи навчальних закладах з повним державним утриманням, проводиться в разі усвідомлення ними наслідків і переваг такого огляду на прохання їх законних представників та за умови наявності усвідомленої інформованої згоди таких осіб лише з метою призначення дітям лікування, догляду та підтримки у зв'язку з ВІЛ-інфекцією. Законні представники таких малолітніх осіб мають право бути ознайомлені з результатами зазначеного тестування та зобов'язані забезпечити збереження конфіденційності даних про ВІЛ-статус осіб, інтереси яких вони представляють.

4. Безоплатне тестування з метою виявлення ВІЛ, відповідне дотестове і післятестове консультування, підготовка і видача висновку про результати такого тестування може здійснюватися медичними закладами незалежно від форми власності та підпорядкування, службами соціальної підтримки та іншими організаціями, що працюють у сфері протидії поширенню хвороб, зумовлених ВІЛ, мають відповідну ліцензію на здійснення такого виду діяльності та акредитовану в установленому законодавством порядку медичну лабораторію (далі - заклад, що проводить тестування).

Для тестування використовуються тест-системи, що пройшли випробування в акредитованих в установленому законодавством порядку лабораторіях і мають документальне підтвердження щодо їх якості.

5. Особа, яка пройшла тестування з метою виявлення ВІЛ, має право на повторне проведення безоплатного тестування у порядку, встановленому цим Законом та виданими відповідно до нього нормативними актами.

6. Послідовність дій щодо встановлення діагнозу ВІЛ-інфекції затверджується спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі охорони здоров'я.

7. За бажанням особи, яка звернулася для проведення тестування з метою виявлення ВІЛ, таке тестування може бути проведено анонімно.

Стаття 7. Повідомлення про результати тестування з метою виявлення ВІЛ та післятестове консультування ВІЛ-інфікованих осіб

1. Особі, в організмі якої за даними тестування виявлено ВІЛ, повідомляється про це працівником, уповноваженим на це закладом, що проводив тестування, з урахуванням вимог цього Закону щодо конфіденційності зазначеної інформації, згідно з порядком, установленим спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі охорони здоров'я.

2. Обов'язковою складовою тестування на ВІЛ є кваліфіковане післятестове консультування, під час якого особа, в якій виявлено ВІЛ, має бути поінформована про профілактичні заходи, необхідні для підтримання здоров'я ВІЛ-інфікованої особи, запобігання подальшому поширенню ВІЛ, про гарантії дотримання прав і свобод людей, які живуть з ВІЛ, а також про кримінальну відповідальність за свідоме поставлення іншої особи в небезпеку зараження та/або зараження ВІЛ.

Під час проведення післятестового консультування працівник закладу, що проводив тестування, має право запропонувати особі, у якій виявлено ВІЛ, за її згодою повідомити її партнера (партнерів) про ризик інфікування ВІЛ та надати рекомендації щодо необхідності тестування на ВІЛ і застосування профілактичних заходів.

3. У разі виявлення ВІЛ у дітей віком до 14 років та осіб, визнаних у встановленому законом порядку недієздатними, уповноважений медичний працівник повідомляє про це батьків або інших законних представників зазначених осіб. У такому разі батькам або іншим законним представникам таких ВІЛ-інфікованих осіб має бути надано відповідне консультування, спрямоване на забезпечення прийняття ними належних інформованих рішень щодо лікування, догляду та підтримки своїх підопічних та належне забезпечення їхніх законних прав та інтересів.

4. Особа, у якій за результатами тестування виявлено ВІЛ, батьки або уповноважені представники дітей до 14 років, у яких за результатами тестування виявлено ВІЛ, зобов'язані надати уповноваженому працівнику закладу, що проводив тестування, письмове підтвердження у довільній формі за власним підписом щодо отримання інформації про профілактичні заходи, необхідні для підтримання здоров'я ВІЛ-інфікованої особи, запобігання подальшому поширенню ВІЛ, про гарантії дотримання прав і свобод людей, які живуть з ВІЛ, а також про кримінальну відповідальність за свідоме поставлення іншої особи в небезпеку зараження та/або зараження ВІЛ.

Стаття 8. Лабораторне дослідження донорської крові та її компонентів

1. Обов'язковому лабораторному дослідженню на наявність ВІЛ-інфекції підлягає кров (її компоненти), отримана від донорів крові (її компонентів), органи, тканини та інші біологічні матеріали людини, призначені для застосування в медичній практиці.

2. Переливання отриманої від донорів крові (її компонентів) і використання в медичній практиці отриманих від донорів органів, тканин та інших біологічних матеріалів людини дозволяються лише після обов'язкового лабораторного дослідження на ВІЛ-інфекцію та підтвердження відсутності збудника ВІЛ-інфекції у призначених для зазначеного використання біологічних матеріалах.

3. У разі виникнення реальної загрози життю особи, єдиним засобом врятування якої є термінове переливання крові, та відсутності належним чином перевіреної донорської крові за усвідомленою інформованою згодою хворого або його законного представника допускається

переливання крові, перевіреної на ВІЛ-інфекцію з використанням тестів для експрес-діагностики, що пройшли випробування в акредитованих в установленому законодавством порядку лабораторіях і мають документальне підтвердження щодо їх якості.

Факт переливання крові, перевіреної на ВІЛ-інфекцію з використанням тестів для експрес-діагностики, та інформована згода хворого або його законного представника на проведення такого медичного втручання обов'язково письмово посвідчуються в медичній документації хворого, а зразок такої крові терміново надсилається для проведення відповідного лабораторного дослідження.

Якщо усвідомлену інформовану згоду хворого або згоду його законного представника отримати неможливо, рішення про переливання крові приймається консилиумом лікарів, а в разі неможливості скликання консилиуму - лікарем, який надає медичну допомогу.

Стаття 9. Реєстрація та облік людей, які живуть з ВІЛ, здійснення медичного нагляду за ними

1. Реєстрація, ведення обліку людей, які живуть з ВІЛ, здійснення медичного нагляду за зазначеними особами забезпечуються відповідними закладами охорони здоров'я державної та комунальної форми власності, визначеними спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі охорони здоров'я.

2. Реєстрація, ведення обліку людей, які живуть з ВІЛ, здійснення медичного нагляду за такими особами та епідеміологічного нагляду за ВІЛ-інфекцією здійснюються з дотриманням умов щодо конфіденційності персональних даних, зокрема про стан здоров'я, поваги до особистих прав і свобод людини, визначених законодавством та міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

3. Порядок ведення обліку людей, які живуть з ВІЛ, та здійснення медичного нагляду за такими особами визначається спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі охорони здоров'я.

Стаття 10. Медична допомога людям, які живуть з ВІЛ

1. Надання медичної допомоги людям, які живуть з ВІЛ, здійснюється в порядку, визначеному законом, іншими нормативно-правовими актами і міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

2. Люди, які живуть з ВІЛ, мають право на участь у допоміжних репродуктивних технологіях за умови запобігання передачі ВІЛ-інфекції від батьків майбутній дитині.

Стаття 11. Додаткові заходи, яких може вживати лікар, для запобігання поширенню ВІЛ

1. Якщо післятестове консультування не привело до змін у поведінці людини, яка живе з ВІЛ, необхідних для максимального зменшення ризику передачі ВІЛ партнеру (партнерам), то лікар, який надає медичні послуги такій особі у зв'язку із хворобою, зумовленою ВІЛ, повинен повторно роз'яснити їй заходи, яких вона мусить вживати для запобігання подальшому поширенню ВІЛ, а також запропонувати за її згодою повідомити її партнера (партнерів) про те, що він (вона, вони) піддавався ризику інфікування ВІЛ, та надати рекомендації щодо необхідності тестування на ВІЛ і застосування профілактичних заходів для недопущення інфікування ВІЛ.

2. Якщо проведене лікарем повторне роз'яснення необхідності вжиття зазначених у частині першій цієї статті профілактичних заходів не привело до змін у поведінці людини, яка живе з ВІЛ, необхідних для максимального зменшення ризику передачі ВІЛ іншим особам, а також якщо людина, яка живе з ВІЛ, відмовилася надати згоду на попередження лікарем її партнера (партнерів) про те, що він (вона, вони) піддавався ризику інфікування ВІЛ, лікар має право без згоди цієї особи повідомити зазначеного партнера (партнерів) про те, що він (вона, вони) піддавався ризику інфікування ВІЛ, та надати рекомендації щодо необхідності тестування на ВІЛ і застосування профілактичних заходів для недопущення інфікування ВІЛ.

При наданні такого повідомлення забороняється розкривати дані людини, яка живе з ВІЛ, внаслідок контакту з якою партнер (партнери) міг інфікуватися, а також повідомляти будь-які обставини, які можуть розкрити дані цієї особи.

3. Дані щодо поведінки людини, яка живе з ВІЛ, а також про наявність чи відсутності змін у її поведінці можуть бути добровільно надані нею у відповідь на запитання лікаря або отримані з джерел та у спосіб, що не заборонені законом.

Стаття 12. Обов'язки людей, які живуть з ВІЛ

1. Люди, які живуть з ВІЛ, зобов'язані:

1) вживати заходів для запобігання поширенню ВІЛ-інфекції, запропонованих органами охорони здоров'я;

2) повідомляти осіб, які були їхніми партнерами до виявлення факту інфікування, про можливість їх зараження;

3) відмовитися від донорства крові, її компонентів, інших біологічних рідин, клітин, органів і тканин для їх використання у медичній практиці.

2. У разі невиконання обов'язків, визначених у частині першій цієї статті, люди, які живуть з ВІЛ, з числа іноземців, а також осіб без громадянства, які своєю поведінкою створюють загрозу здоров'ю, захисту прав і законних інтересів громадян України, можуть бути видворені за межі України в порядку, встановленому законом.

Розділ III. ПРАВА ТА СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ ЛЮДЕЙ, ЯКІ ЖИВУТЬ З ВІЛ, ТА ЧЛЕНІВ ЇХНІХ СІМЕЙ

Стаття 13. Право людей, які живуть з ВІЛ, на інформацію. Захист інформації про позитивний ВІЛ-статус людини від розголошення та розкриття третім особам

1. Усі люди, які живуть з ВІЛ, мають право на безпешковне ознайомлення з інформацією про стан свого здоров'я, що зберігається в закладах охорони здоров'я.

2. Усі люди, які живуть з ВІЛ, мають право бути поін-

формованими про послуги із забезпечення необхідної їм психологічної, соціальної та правової підтримки і за бажанням одержати таку підтримку у спосіб, що не зумовить розкриття їх ВІЛ-статусу.

3. Відомості про результати тестування особи з метою виявлення ВІЛ, про наявність або відсутність в особи ВІЛ-інфекції є конфіденційними та становлять лікарську таємницю. Медичні працівники зобов'язані вживати необхідних заходів для забезпечення належного зберігання конфіденційної інформації про людей, які живуть з ВІЛ, та захисту такої інформації від розголошення та розкриття третім особам.

4. Передача медичним працівником відомостей, зазначених у частині третій цієї статті, дозволяється лише:

особі, стосовно якої було проведено тестування, а у випадках та за умов, встановлених частиною третьою статті 6 цього Закону, - батькам чи іншим законним представникам такої особи;

іншим медичним працівникам та закладам охорони здоров'я - винятково у зв'язку з лікуванням цієї особи; іншим третім особам - лише за рішенням суду в установленних законом випадках.

Передача відомостей, зазначених у частині третій цієї статті, іншим медичним працівникам та закладам охорони здоров'я допускається виключно за наявності усвідомленої інформованої згоди людини, яка живе з ВІЛ, на передачу таких відомостей, наданої в письмовому вигляді, і лише для цілей, пов'язаних з лікуванням хвороб, зумовлених ВІЛ, та у разі, якщо поінформованість лікаря щодо ВІЛ-статусу пацієнта має істотне значення для його лікування.

5. Розкриття медичним працівником відомостей про позитивний ВІЛ-статус особи партнеру (партнерам) дозволяється, якщо:

1) людина, яка живе з ВІЛ, звернеться до медичного працівника з відповідним письмово підтвердженням проханням;

2) людина, яка живе з ВІЛ, померла, втратила свідомість або існує ймовірність того, що вона не опритомніє та не відновить свою здатність надавати усвідомлену інформовану згоду.

Стаття 14. Рівність перед законом та заборона дискримінації людей, які живуть з ВІЛ, та осіб, які належать до груп підвищеного ризику щодо інфікування ВІЛ

1. Люди, які живуть з ВІЛ, та особи, які належать до груп підвищеного ризику щодо інфікування ВІЛ, - громадяни України, іноземці та особи без громадянства, які постійно проживають в Україні, особи, які звернулися за наданням статусу біженця та яким надано статус біженця в Україні, шукачі притулку, іноземці та особи без громадянства, які на законних підставах тимчасово перебувають на території України, користуються всіма правами та свободами, передбаченими Конституцією та законами України, іншими нормативно-правовими актами України.

2. Держава гарантує надання всім людям, які живуть з ВІЛ, та особам, які належать до груп підвищеного ризику інфікування ВІЛ, рівних з іншими громадянами можливостей для реалізації їхніх прав, зокрема в частині можливості адміністративного та судового захисту своїх прав.

3. Дискримінація особи на підставі наявності в неї ВІЛ-інфекції, а також належності людини до груп підвищеного ризику інфікування ВІЛ забороняється. Дискримінацією вважається дія або бездіяльність, що у прямий чи непряний спосіб створює обмеження, позбавляє належних прав особу або принижує її людську гідність на підставі однієї чи кількох ознак, пов'язаних з фактичною чи можливою наявністю в неї ВІЛ, або дає підстави віднести особу до груп підвищеного ризику інфікування ВІЛ.

Стаття 15. Інші права людей, які живуть з ВІЛ

1. Крім загальних прав і свобод людини і громадянина, люди, які живуть з ВІЛ, мають також право на:

1) відшкодування шкоди, пов'язаної з обмеженням їхніх прав унаслідок розголошення чи розкриття інформації про їх позитивний ВІЛ-статус;

2) безоплатне забезпечення антиретровірусними препаратами та лікарськими засобами для лікування опортуністичних інфекцій у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади у галузі охорони здоров'я.

2. Люди, які живуть з ВІЛ, беруть участь у пов'язаних з ВІЛ-інфекцією наукових дослідженнях, випробуваннях відповідних медичних засобів і методів, навчальному процесі, фотографуванні, відео- та кінозйомці тільки за їх письмовою згодою.

Стаття 16. Захист права на працю та інших соціальних прав людей, які живуть з ВІЛ, їхніх рідних і близьких

1. Звільнення з роботи, відмова у прийнятті на роботу, відмова у прийомі до освітніх, медичних закладів, до закладів соціальної опіки і піклування та соціальних служб, а також відмова у наданні медичної допомоги та соціальних послуг, обмеження інших прав людей, які живуть з ВІЛ, на підставі їх ВІЛ-позитивного статусу, а також обмеження прав їхніх рідних і близьких на цій підставі забороняється.

2. Неправомірні дії посадових осіб, які порушують права людей, які живуть з ВІЛ, їхніх рідних і близьких, можуть бути оскаржені до суду.

Стаття 17. Відшкодування шкоди, завданої здоров'ю особи в разі зараження ВІЛ-інфекцією

1. Особи, зараження яких ВІЛ-інфекцією сталося внаслідок переливання крові (її компонентів), біологічних рідин, пересадки клітин, тканин та органів людини, виконання медичних маніпуляцій або виконання службових обов'язків, мають право на відшкодування в судовому порядку завданої їх здоров'ю шкоди.

Стаття 18. Права батьків ВІЛ-інфікованих дітей і дітей, які страждають на хворобу, зумовлену ВІЛ

1. Батьки ВІЛ-інфікованих дітей і дітей, які страждають на хворобу, зумовлену ВІЛ, та особи, які їх замінюють, мають право на:

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про прокуратуру» щодо затвердження тексту Присяги працівника прокуратури

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести до Закону України «Про прокуратуру» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 53, ст. 793 із наступними змінами) такі зміни:

1. Частину другу статті 46 замінити двома частинами такого змісту:

«Особи, вперше призначені на посади помічників прокурорів, прокурорів управлінь, відділів, слідчих прокуратури, приймають «Присягу працівника прокуратури» такого змісту:

«Я, (прізвище, ім'я, по батькові) вступаючи на службу в прокуратуру, присвячую свою діяльність служінню Українському народові і Українській державі та урочисто присягаю:

неухильно додержуватися Конституції, законів та міжнародних зобов'язань України;

сумлінним виконанням своїх службових обов'язків сприяти утвердженню верховенства права, законності та правопорядку;

захистити права і свободи людини та громадянина, інтереси суспільства і держави;

постійно вдосконалювати свою професійну майстерність, бути принциповим, чесно, сумлінно і неуперед-

жено виконувати свої обов'язки, з гідністю нести високе звання працівника прокуратури.

Усвідомлюю, що порушення присяги несумісне з подальшим перебуванням в органах прокуратури».

Прокурор і слідчий підписують текст прийнятої Присяги, яка додається до особової справи. Про прийняття Присяги вноситься запис у трудову книжку. Процедура прийняття Присяги визначається Генеральним прокурором України».

У зв'язку з цим частини третьо-шосту вважати відповідно частинами четвертою-сьомою.

2. Доповнити статтею 46² такого змісту:

«Стаття 46². Підстави для звільнення працівників прокуратури

Прокурори і слідчі можуть бути звільнені з роботи на загальних підставах, передбачених законодавством про працю.

Прокурори і слідчі можуть бути звільнені з органів прокуратури, у тому числі з позбавленням класного чину, також у таких випадках:

1) недотримання пов'язаних із проходженням служби в органах прокуратури вимог, передбачених части-

1) спільне перебування у стаціонарному відділенні лікарні з дітьми віком до 14 років із звільненням на цей час від роботи та виплатою допомоги по тимчасовій непрацездатності у зв'язку з доглядом за хворою дитиною;

2) одержання додаткової щорічної відпустки тривалістю 10 днів у літній чи інший зручний для них час до досягнення дітьми 18-річного віку.

Стаття 19. Державна допомога ВІЛ-інфікованим дітям і дітям, які страждають на хворобу, зумовлену ВІЛ

1. ВІЛ-інфікованим дітям і дітям, які страждають на хворобу, зумовлену ВІЛ, призначається щомісячна державна допомога у розмірі, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Розділ IV. СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ МЕДИЧНИХ ТА ІНШИХ ПРАЦІВНИКІВ, ВИКОНАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ ОBOB'ЯЗКІВ ЯКИХ ПОВ'ЯЗАНЕ З ПІДВИЩЕНИМ РИЗИКОМ ЩОДО ІНФІКУВАННЯ ВІЛ

Стаття 20. Захист від зараження ВІЛ-інфекцією при виконанні професійних обов'язків

1. Власники або уповноважені ними органи управління організацій, персонал яких проводить діагностичні дослідження на ВІЛ-інфекцію, надає медичну допомогу та соціальні послуги людям, які живуть з ВІЛ, або контактує з кров'ю чи біологічними матеріалами людини, забрудненими ними інструментарієм, обладнанням чи предметами, зобов'язані забезпечити працівників необхідними засобами індивідуального захисту згідно з переліком та нормативами, встановленими спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі охорони здоров'я, а також організувати проведення відповідного інструктажу таких працівників щодо використання відповідних засобів індивідуального захисту.

2. Під час виконання робіт, зазначених у частині першій цієї статті, працівники, виконання професійних обов'язків яких пов'язане з підвищеним ризиком, зобов'язані користуватися відповідними засобами індивідуального захисту.

3. Типова інструкція щодо порядку використання працівниками, зазначеними у частині першій цієї статті, засобів індивідуального захисту затверджується спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі охорони здоров'я.

4. Власники або уповноважені ними органи управління організацій, персонал яких виконує роботи, зазначені у частині першій цієї статті, зобов'язані забезпечити створення умов для проведення екстреної постконтактної профілактики працівникам, які під час виконання зазначених робіт отримали пошкодження шкірного покриву чи слизової оболонки унаслідок фізичного контакту із забрудненими кров'ю чи біологічними матеріалами людини інструментами, обладнанням чи іншими предметами або зазнали безпосереднього відкритого фізичного контакту з кров'ю чи біологічними матеріалами людини, та умови для проходження такими працівниками за їх бажанням тестування.

5. Порядок проведення екстреної постконтактної профілактики у випадках, зазначених у частині четвертій цієї статті, затверджується спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі охорони здоров'я.

Стаття 21. Особливість оплати праці, надання відпусток та пенсійного забезпечення окремих категорій працівників, які мають підвищений ризик інфікування ВІЛ

1. Працівникам, зайнятим у сфері надання медичної допомоги людям, які живуть з ВІЛ, лабораторною діагностикою ВІЛ-інфекції, проведенням наукових досліджень з використанням інфікованого матеріалу, виробництвом біологічних препаратів для діагностики, лікування та профілактики ВІЛ-інфекції, встановлюється доплата до заробітної плати, надається право на пенсію за віком на пільгових умовах та щорічну додаткову відпустку в порядку, встановленому законодавством.

Стаття 22. Порядок підтвердження зв'язку зараження ВІЛ-інфекцією з виконанням працівником своїх професійних обов'язків

1. ВІЛ-інфекція, якою заразилася особа внаслідок виконання професійних обов'язків, належить до професійних захворювань.

2. Порядок підтвердження зв'язку зараження ВІЛ-інфекцією з виконанням працівником своїх професійних обов'язків затверджується спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі охорони здоров'я.

Стаття 23. Поліпшення житлових умов медичних та інших працівників, які заразилися ВІЛ-інфекцією внаслідок виконання своїх професійних обов'язків

1. Медичні та інші працівники, які заразилися ВІЛ-інфекцією внаслідок виконання професійних обов'язків, мають право на першочергове поліпшення житлових умов у порядку, встановленому законодавством.

Розділ V. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА У СФЕРІ ЗАПОБІГАННЯ ПОШИРЕННЮ ВІЛ-ІНФЕКЦІЇ

Стаття 24. Відповідальність за порушення законодавства у сфері захисту прав людей, які живуть з ВІЛ, та відповідальність за завідоме створення ризику небезпеки зараження чи зараження ВІЛ-інфекцією іншої особи

1. Порушення законодавства у сфері запобігання поширенню ВІЛ-інфекції тягне за собою дисциплінарну, цивільно-правову, адміністративну або кримінальну відповідальність у встановленому законом порядку».

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
23 грудня 2010 року.
№ 2861-VI.

ною шостою статті 46 цього Закону, та інших вимог і обмежень, які встановлюються законом;

2) порушення «Присяги працівника прокуратури» чи відмови від її прийняття;

3) набрання законної сили обвинувальним вироком щодо них;

4) за результатами атестації у разі невідповідності працівника займаній посаді;

5) припинення громадянства України;

6) притягнення до відповідальності згідно з Дисциплінарним статутом прокуратури України».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Всі прокурорсько-слідчі працівники органів прокуратури України в місячний термін з дня опублікування цього Закону приймають «Присягу працівника прокуратури».

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
23 грудня 2010 року.
№ 2889-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України
щодо операцій з металобрухтом

Верховна Рада України **постановляє:**
І. Внести зміни до таких законодавчих актів України:
1. Статтю 1 Закону України «Про ставки вивізного (експортного) мита на брухт легованих чорних металів, брухт кольорових металів та напівфабрикати з їх використанням» (Відомості Верховної Ради України, 2007 р., № 9, ст. 73, № 35, ст. 487) викласти у такій редакції:
«Стаття 1. Затвердити ставки вивізного (експортного) мита на брухт легованих чорних металів, брухт кольорових металів та напівфабрикати з їх використанням:

Код товару згідно з УКТ ЗЕД	Найменування товарів	Рік членства України в СОТ	Ставка вивізного (експортного) мита у відсотках митної вартості
7202 99 80 00	ферохром нікель та інші феросплави	перший другий третій - четвертий п'ятий шостий сьомий	30 27 24 21 18 15
7204 21	відходи та брухт легованої сталі, нержавіючої сталі	перший другий третій - четвертий п'ятий шостий сьомий	30 27 24 21 18 15
7204 29 00 00	відходи та брухт легованої сталі інші	перший другий третій - четвертий п'ятий шостий сьомий	30 27 24 21 18 15
7204 50 10 00	відходи у зливках (шихтові зливки) для переплавки, з легованої сталі	перший другий третій - четвертий п'ятий шостий сьомий	30 27 24 21 18 15
7218 10 00 00	сталь нержавіюча у вигляді зливків та в інших первинних формах	перший другий третій - четвертий п'ятий шостий сьомий	30 27 24 21 18 15
7401	штейн мідний; мідь цементаційна (осаджена)	перший другий третій - четвертий п'ятий шостий сьомий	30 27 24 21 18 15
7402 00 00 00	мідь нерафінована; аноди мідні для електролітичного рафінування	перший другий третій - четвертий п'ятий шостий сьомий	30 27 24 21 18 15
7403 12 00 00	литі заготовки для виробництва дроту (ваєрбарси) з рафінованої міді	перший другий третій - четвертий п'ятий шостий сьомий	30 27 24 21 18 15
7403 13 00 00	білети з рафінованої міді	перший другий третій - четвертий п'ятий шостий сьомий	30 27 24 21 18 15
7403 19 00 00	мідь рафінована інша	перший другий третій - четвертий п'ятий шостий сьомий	30 27 24 21 18 15
7403 21 00 00	сплави на основі міді та цинку (латуні)	перший другий третій - четвертий п'ятий шостий сьомий	30 27 24 21 18 15

7403 22 00 00	сплави на основі міді та олова (бронзи)	перший другий третій - четвертий п'ятий шостий сьомий	30 27 24 21 18 15
7403 23 00 00	сплави на основі міді та нікелю (купронікелі) або міді, нікелю та цинку (нейзильберу)	перший другий третій - четвертий п'ятий шостий сьомий	30 27 24 21 18 15
7403 29 00 00	інші сплави з міді (за винятком лігатур товарної позиції 7405)	перший другий третій - четвертий п'ятий шостий сьомий	30 27 24 21 18 15
7404 00	відходи і брухт міді	перший другий третій - четвертий п'ятий шостий сьомий	30 27 24 21 18 15
7405 00 00 00	лігатури на основі міді	перший другий третій - четвертий п'ятий шостий сьомий	30 27 24 21 18 15
7406	порошки та луска з міді	перший другий третій - четвертий п'ятий шостий сьомий	30 27 24 21 18 15
7414 90 00 00	решітки та сітки з мідного дроту	перший другий третій - четвертий п'ятий шостий сьомий	30 27 24 21 18 15
7415 29 00 00	інші вироби з міді без різьби, крім шайб (включаючи шайби пружні)	перший другий третій - четвертий п'ятий шостий сьомий	30 27 24 21 18 15
7415 39 00 00	інші вироби з міді з різьбою (крім шурупів для дерева, інших гвинтів, болтів та гайок)	перший другий третій - четвертий п'ятий шостий сьомий	30 27 24 21 18 15
7418 19 00 00	господарчі вироби з міді та їх частини інші	перший другий третій - четвертий п'ятий шостий сьомий	30 27 24 21 18 15
7419	інші вироби мідні	перший другий третій - четвертий п'ятий шостий сьомий	30 27 24 21 18 15
7503 00	відходи та брухт з нікелю	перший другий третій - четвертий п'ятий шостий сьомий	30 27 24 21 18 15
7602 00	відходи та брухт з алюмінію	перший другий третій - четвертий п'ятий шостий сьомий	30 27 24 21 18 15

7802 00 00 00	відходи та брухт із свинцю	перший другий третій - четвертий п'ятий шостий сьомий	30 27 24 21 18 15
7902 00 00 00	відходи та брухт із цинку	перший другий третій - четвертий п'ятий шостий сьомий	30 27 24 21 18 15
7902 00 00 00	відходи та брухт із цинку	перший другий третій - четвертий п'ятий шостий сьомий	30 27 24 21 18 15
8002 00 00 00	відходи та брухт з олова	перший другий третій - четвертий п'ятий шостий сьомий	30 27 24 21 18 15
8101 91 90 00	відходи та брухт з вольфраму	перший другий третій - четвертий п'ятий шостий сьомий	30 27 24 21 18 15
8105 10 90 00	штейни кобальтові та інші проміжні продукти металургії кобальту, кобальт і вироби з кобальту, включаючи відходи та брухт: штейни кобальтові та інші проміжні продукти металургії кобальту; кобальт необроблений; відходи та брухт; порошки: відходи та брухт	перший другий третій - четвертий п'ятий шостий сьомий	30 27 24 21 18 15
8108 10 90 00	відходи та брухт з титану	перший другий третій - четвертий п'ятий шостий сьомий	30 27 24 21 18 15
8113 00 40 00	металокераміка і вироби з металокераміки, включаючи відходи та брухт: відходи та брухт	перший другий третій - четвертий п'ятий шостий сьомий	30 27 24 21 18 15

2. У Законі України «Про металобрухт» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 25, ст. 212; 2003 р., № 6, ст. 52; 2007 р., № 9, ст. 73, № 34, ст. 448):
у частині першій статті 5 слова «або спеціалізованому металургійному переробному підприємству та їх приймальним пунктам» замінити словами «підприємству та його приймальним пунктам або спеціалізованому металургійному переробному підприємству»;
у частині третій статті 6 слова «та спеціалізованих металургійних переробних підприємств» замінити словами «підприємств (їх приймальних пунктів) та спеціалізованих металургійних переробних підприємств»;
у частині четвертій статті 9 цифру «5» замінити цифрою «9».
ІІ. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2011 року.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
17 грудня 2010 року.
№ 2798-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України
щодо статутного капіталу

Верховна Рада України **постановляє:**
І. Внести зміни до таких законодавчих актів України:
1. Слова «статутний фонд» в усіх відмінках і числах замінити словами «статутний капітал» у відповідному відмінку і числі:
у тексті Земельного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 3-4, ст. 27);
у тексті Господарського кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 18—22, ст. 144);
в абзаці другому частини першої статті 143, абзацах третьому і четвертому частини другої статті 148 Цивільного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 40—44, ст. 356);
у тексті Закону України «Про телебачення і радіомовлення» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 18, ст. 155);
у тексті Закону України «Про страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 7, ст. 50);
у тексті Закону України «Про режим іноземного інвестування» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 19, ст. 80);
у пункті 1 частини одинадцятої статті 41 Закону України «Про державне регулювання ринку цінних паперів в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 51, ст. 292);
у тексті Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 27, ст. 181);
в абзаці десятому статті 13 та абзаці дев'ятому час-

тини третьої статті 16 Закону України «Про Національну раду України з питань телебачення і радіомовлення» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 16, ст. 265; 2006 р., № 18, ст. 155);
у тексті Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 42-43, ст. 378);
у тексті Закону України «Про Державну програму приватизації» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 33-34, ст. 272);
в абзаці п'ятому частини першої статті 23 Закону України «Про захист економічної конкуренції» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 12, ст. 64);
у тексті Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 31-32, ст. 263);
у тексті Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 49—51, ст. 376);
у тексті Закону України «Про холдингові компанії в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 34, ст. 291);
у тексті Закону України «Про управління об'єктами державної власності» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 46, ст. 456);
у тексті Закону України «Про наукові парки» (Відомості Верховної Ради України, 2009 р., № 51, ст. 757).

2. У Господарському кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 18—22, ст. 144):
1) перше речення частини четвертої статті 57, перше речення частини п'ятої статті 336 та друге речення частини другої статті 349 після слова «статутного» доповнити словом «капіталу»;
2) назву статті 87 викласти в такій редакції:
«Стаття 87. Статутний капітал та фонди господарського товариства».
3. У пункті 1.8 статті 1 Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 27, ст. 181; 2000 р., № 20, ст. 149) слово «(капітал)» виключити.
ІІ. Прикінцеві положення
1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.
2. Кабінету Міністрів України:
привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;
забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
22 грудня 2010 року.
№ 2850-VI.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ПП "Агропродукт" повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляються активи ПП "Агропродукт", які знаходяться за адресою: Донецька область, м. Єнакієве, вул. Первомайська, зі зниженнями початкової ціни продажу на 30%, а саме - гараж №9, з погірбом та оглядовою ямою (раніше: гараж №8 мікрорайон №4), початкова ціна продажу - 25 620,00грн. без ПДВ., гарантійний внесок - 1281,00грн. З фіксованими умовами конкурсу та технічними характеристиками майна, що виставляється на конкурс, можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуемого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00 грн. перераховуються на р/р 260077397 в ДОД ВАТ "Райффайзен Банк Аваль" м. Донецька, МФО 335076, ЄДРПУ 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу - Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, за адресою: 83001, м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 23 календарних днів з дати публікації в газеті до 13.00 год. 07 лютого 2011р. включно. Конкурс відбудеться після 30 календарних днів з дати публікації інформації 15 лютого 2011р. об 11.00 год. у Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області за адресою: 83001, м. Донецьк, пр -т Комсомольський, 8. Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором ПП "Агропродукт". Довідки за телефонами: 8 (062) 304-77-83, 304-37-21.

1. Оголошення про проведення відкритих торгів
1. Замовник торгів: **ТОВ "Краматорськтеплоенерго" код за ЄДРПОУ 34657789**
1.1. Поштова адреса **84305, Україна Донецька обл.м.Краматорськ, вул. Орджонікідзе,5.**
1.2. Контактні телефони **(06264) 3-97-07, факс 3-14-06.**
2. Інформація про процедуру закупівлі: **Закупівля теплообмінників на опалювання.**
3. Місце та спосіб отримання тендерної документації: **за поштовою адресою, надіславши письмовий запит або факс - повідомлення про бажання участі у відкритих торгах**
4. Кінцевий термін подання - **09 лютого 2011 року до 13-00.**

Закрите акціонерне товариство
«Акціонерна страхова компанія «Омега»
повідомляє про зміну назви товариства з Закритого акціонерного товариства «Акціонерна страхова компанія «Омега» на Приватне акціонерне товариство «Акціонерна страхова компанія «Омега» з 10.01.2011 року.

Ухвалою Господарського суду Автономної Республіки Крим (95003, м. Сімферополь, вул. Р. Люксембург/ Річна, 29/11) по справі № 5002-17/5391-2010 від 14.12.2010 р. відносно Сільсько-го комунального підприємства «Адоніс» (96126, АР Крим, смт. Завіт-Ленінський, Джанкойський район, вул. Леніна, 7, ідентифікаційний код: 31116468, р/р 26007326930051 КРИМСЬКЕ РУ-ПАТ «ПРИВАТБАНК», м. СІМФЕРОПОЛЬ, МФО 384436) застосовано судову процедуру банкрутства - санацію.
Керуючим санацією СКП «Адоніс» призначено керівника боржника Мязіна С. О. (96126, АР Крим, смт. Завіт-Ленінський, Джанкойський район, вул. Леніна, 7, ідентифікаційний код: 31116468).
Розпорядником майна СКП «Адоніс» призначено арбітражно-го керуючого Малікова О. Ю. (ліцензія серії АВ № 347347, місце проживання: 96100, м. Джанкой, вул. Інтернаціональна, 42).

Господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) постановою від 21.12.2010 р. у справі № БЗ/109-10 визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Інвестпроектбуд» (код ЄДРПОУ 32561063, адреса: 52005, Дніпропетровська обл., смт. Ювілейне, вул. 8 Березня, 11/70, п/р 26006030144001 в ДФ АКБ «Імексбанк», МФО 307093) та відкрив ліквідаційну процедуру строком на 1 рік.
Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Реву Максима Олександровича, ліцензія серії АВ № 271665, адреса: 49027, м. Дніпропетровськ, вул. Набережна В. І. Леніна, 53, оф. 4.

06.12.2010 року ухвалою Господарського суду Кіровоградської області за заявою боржника було порушено провадження у справі про банкрутство (справа № 11/87, суддя Коваленко Н. М., адреса суду: 25022, м. Кіровоград, вул. В'ячеслава Чорновола, 29/32). Боржник: Товариство з обмеженою відповідальністю «ПРОМОСЕРВІС», код ЄДРПОУ 35872728, що зареєстроване за адресою: 27311, Україна, Кіровоградська область, Олександрійський район, село Стара Осота, вулиця Шевченка, буд. 76, р/р 26005000089445 в Старокиївському відділенні ПуАТ «СЕБ Банк», МФО 300175. Арбітражний керуючий - Агеєв Анатолій Веніамінович, (ліцензія серія АВ № 158537).

Господарський суд Автономної Республіки Крим (95000, м. Сімферополь, вул. Р. Люксембург/Річна, 29/11) 16.12.2010 р. у справі 5002-6/3528-2010 визнав Товариство з обмеженою відповідальністю «СП Севастополь» (95034, м. Сімферополь, вул. Лермонтова, 2А, код ЄДРПОУ 20700917, р/р 26003034967900 в АКБ «Укрсиббанк», м. Харків, МФО 351006) банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру.
Ліквідатором товариства призначено арбітражного керуючого Бикову Світлану Вікторівну (ліцензія серії АВ № 499202 від 11.02.2010 р., адреса: 99022, м. Севастополь, вул. Горпищенка, 92, кв. 3) .

06.12.2010 року ухвалою Господарського суду Кіровоградської області за заявою боржника було порушено провадження у справі про банкрутство (справа № 11/86, суддя Коваленко Н. М., адреса суду: 25022, м. Кіровоград, вул. В'ячеслава Чорновола, 29/32). Боржник: Товариство з обмеженою відповідальністю «БУРАН ТРЕЙДІНГ», код ЄДРПОУ 36192412, що зареєстровано за адресою: 27311, Україна, Кіровоградська область, Олександрійський район, село Стара Осота, вулиця Шевченка, буд. 76, р/р 26006010107134 в Старокиївському відділенні ПуАТ «СЕБ Банк», МФО 300175. Арбітражний керуючий - Агеєв Анатолій Веніамінович, (ліцензія серія АВ № 158537).

Господарським судом Івано-Франківської обл. (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 16) прийнято постанову від 28 грудня 2010 року по справі № Б-23/82 про визнання банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури щодо Виробничо-комерційного підприємства «Комунальник» (вул. Незалежності, 7, м. Івано-Франківськ, код ЄДРПОУ 30107159).
Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Мартинюка Василя Миколайовича (м. Івано-Франківськ, вул. Південний Бульвар, 42, кв. 9, пошт. інд. 76010).
Вимоги кредиторів приймаються протягом 1-го місяця з дня опублікування оголошення на адресу ліквідатора.

Постановою Господарського суду Одеської області (65058, м. Одеса, проспект Шевченка, 29) від 22.12.2010 року по справі № 1/158-09-5589 про банкрутство, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру відносно Закритого акціонерного товариства «Заплазський цукровий завод» (66513, Одеська область, Любашівський район, смт. Зеленогірське, пл. 60-річчя Жовтня, п/р 26002109947 відкритий у ООД «Райффайзен Банк Аваль», МФО 328351», код ЄДРПОУ 00372807). Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Ільєнок Людмилу Сергіївну (ліцензія серія АВ № 547796 від 05.10.2010 р.), адреса: а/с 226, м. Іллічівськ, Одеська область, 68004.

Господарський суд міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру стосовно Товариства з обмеженою відповідальністю «Укрбудпроект Сервіс ЛТД» (04050, м. Київ, вул. Мельникова, 12, код ЄДРПОУ 35330584; п/р № 2600131954901 в ПАТ «Банк Петрокоммерц-Україна», м. Київ, МФО 300120) постановою № 50/626-6 від 10.01.2011 р. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Вершиніна Андрія Олександровича (02093, м. Київ-93, а/с 58; ліцензія серії АВ № 456329 від 27.01.2009 р.). Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення за адресою ліквідатора та Господарського суду м. Києва.

10.01.2011 року Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) у справі № 44/444-6 товариство з обмеженою відповідальністю «Форца» (03110, м. Київ, вул. Солом'янська, буд. 3, оф. 1, ЄДРПОУ 31483016, р/р 26002109361 в ПАТ «АртемБанк», МФО 300885) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Кандаурову А. П. (ліцензія АВ № 347168 від 22.08.2007 р., 02183, м. Київ, вул. Кибальчича, 5А, кв. 40). Претензії кредиторів приймаються протягом місяця.

Постановою від 22 грудня 2010 року по справі № 1/131-10-5207 Господарського суду Одеської області (65032, м. Одеса, просп. Шевченка, 29) визнано банкрутом ТОВ «ЮНІОН» (Україна, 65102, вул. Лузанівська, буд. 67, кв. 11, код ЄДРПОУ 32394320) та відкрито ліквідаційну процедуру в порядку ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом».
Ліквідатором банкрута призначено Подимову Тетяну Георгіївну, яка мешкає: м. Одеса, вул. Бреуса, буд. 4.
Заяви кредиторів приймаються до суду протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Волинської області від 21.12.2010 р. у справі №4/64-Б, ухвали від 16.12.2010 р., визнано банкрутом підприємця Тицинюк Анатолію Федорівну (с. Лемешів, Горохівський район) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Іщука Олександра Валерійовича (ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства АВ № 347250 від 09.10.2007 року). Кредитори в місячний строк з дня опублікування оголошення можуть направити ліквідатору заяви з вимогами до банкрута.

ТБ "Донецька універсальна товарна біржа" 15.02.2011р. об 11.00 години проводить аукціон з продажу майна ДП "Центр" (ЄДРПОУ 30443805), розташ. за адресою: Донецька обл., м. Димитров, вул. Артема, 22. Лот №1 Нежитлові будівлі (літ. Т1), розташ. за адр.: Донецька обл., м. Димитров, вул. Артема, 26. Загальна S=61,2 куб.м. Початкова вартість - 45778,00 грн. у т.р. ПДВ. Гарантійний внесок - 4578,00 грн. без ПДВ. Реєстраційний збір за участь в аукціоні - 200,00 грн. без ПДВ. Внески сплачуються на р/р Біржі (Отримувач - ТБ "Донецька універсальна товарна біржа", р/р 26002959970150 Ф-л ПАТ ПУМБ м. Донецьк, МФО 335537, ЄДРПОУ 32965615). З фіксованими умовами можна ознайомитися на біржі. Ознайомлення з об'єктом та строк надання заявок про участь в аукціоні по 11.02.2010р. до 12.00. Аукціон відбудеться за адресою: м. Донецьк, б. Шевченко, 31. Телефон для довідок (062) 388-36-37.

Ухвалою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) від 06 грудня 2010 року по справі № 46/547-Б порушено провадження у справі про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Иллот» (03115, м. Київ, вул. Верховинна, 35; п/р 26007317 в ТОВ КБ «АРМА» у м. Києві, МФО 380300; код ЄДРПОУ 33560379).
Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Винниченка Юрія Валентиновича, ліцензія серії АВ № 499241 (адреса: Черкаська область, Черкаський район, с. Мошни, вул. Оніщенко, 23; ідентифікаційний код 3048916135).
Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) Постановами від 09 грудня 2010 р. та від 28 грудня 2010 р. відповідно в провадженні справ:
№ 5/227/10 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «ДЕКАРДОС» (код 36536135, м. Миколаїв, вул. Морехідна, 14/2);
№ 5/237/10 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «САПА УКРАЇНА» (код 36200763, м. Миколаїв, пров. Середній, 16-А).
визнав боржників банкрутами та ввів ліквідаційні процедури в порядку ст. 51 ЗУ «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом». Ліквідатор - Безабчук Алла Володимирівна (ліцензія серія АВ № 499215 від 17.02.2010 р. Адреса: 54056, м. Миколаїв, а/с 14). Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) постановою від 10.11.2010 року по справі 28/79 визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "Торговий дім" "Львівська макаронна фабрика" (79022, м. Львів, вул. Городоцька, 170, код ЄДРПОУ 32894251) та відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Супрун Володимира Ернестовича (Ліцензія серії АВ № 456416 від 17.03.2009 року, проживає за адресою: 82400, Львівська обл., м. Стрий, вул. Валова 15/5).

Постановою Господарського суду Львівської області (79014, вул. Личаківська, 128, м. Львів) від 16.12.2010 року у справі № 21/101 (10), Відкрите акціонерне товариство «Стрийське АТП-14609» (82400, вул. Болехівська, 2, м. Стрий, Львівська область, код ЄДРПОУ № 03114856) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Сидорака Олексія Олексійовича (82400, вул. Львівська, 83, кв.13, м. Стрий, Львівська область, телефон (03245) 5-92-95.
Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Господарським судом м. Києва (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) порушено провадження у справі № 50/583-6 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «ЕН-КОМ» (03069, м. Київ, вул. Кіровоградська, 100-Б, ід. код 31085765). Розпорядником майна призначено Загороднього Сергія Васильовича (м. Київ, вул. Будівельників, 21/9, кв. 12).

Ухвалою господарського суду Херсонської області від 05.11.2010 р. порушено провадження у справі про банкрутство Малоого приватного підприємства «Таврія» (74200, Херсонська область, смт. Нововоронцовка, вул. Степова, буд. 22-а, п/р № 26000000028001 в філії «Київська регіональна дирекція АТ «ІН-ДЕКС-БАНК», МФО 300614, код ЄДРПОУ14129039) № 5/112-Б-10.
Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Глуховського Олексія Юрійовича, ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства серії АВ № 397244 від 19.08.2008 р.
Кредиторів та санаторів боржника просимо звертатися за адресою: 73000, м. Херсон, вул. Московська, 54.

Ухвалою Господарського суду Миколаївської області (54009, місто Миколаїв, вул. Адміральська, 22) 27 вересня 2010 року порушено справу № 9/178/10 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Торговий дім «Бахмачконсервмолоко» (54046, Миколаївська область, м. Миколаїв, Центральний район, вулиця Архітектора Старова, будинок 6А, квартира 70, код ЄДРПОУ 33163986, п/р 260040130832 в АТ «СБЕРБАНК РОСІЇ», МФО 320627).
Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Надлонка Андрія Івановича (ліцензія АВ № 470296, м. Львів, вул. Зубрівська, буд. 25-А, кв. 33).
Заяви кредиторів та осіб, які виявили бажання взяти участь у санатії боржника, приймаються протягом 30 днів з дня опублікування цього оголошення.

Господарським судом Рівненської області (33001, м. Рівне, вул. Яворницького, 59) ухвалою від 14 грудня 2010 року порушено провадження у справі № 8/25 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Космо», (вул. Рівненська, 76, м. Костопіль, Рівненської області, 35000, ЄДРПОУ 32358832, Р/р №26051054701473 Банк Рівненська філія ПАТ КБ «Приватбанк м. Рівне, МФО 333391) та введено процедуру розпорядження майном.
Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Загребельного Б. М., ліцензія АВ № 307275 (м. Костопіль, вул. 8 Березня, 13/33, тел. (03657) 2-10-33).
Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з моменту публікації оголошення.

Господарський суд Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) Постановами від 28 грудня 2010 р. в провадженні справ:
1. № 5/238/10 про банкрутство Приватного підприємства «ДО-ЛИНА» (код 32655507, м. Миколаїв, пр. Леніна, 81);
2. № 5/234/10 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «ГЕОРГІЯ-ТРЕЙД» (код 36622119, м. Миколаїв, вул. Кірова, 3);
3. № 5/236/10 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «ВЕКТОР-МСТ» (код 31387679, м. Миколаїв, вул. Чигрина, 167);
4. № 5/235/10 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю Виробничо-заготівельна фірма «УКРШКІРА» (код 31821203, м. Миколаїв, вул. Бузника, 10/1)
визнав боржників банкрутами та ввів ліквідаційні процедури в порядку ст. 51 ЗУ «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом». Ліквідатор - Михайличенко Яна Геннадіївна (ліцензія серія АВ № 470243 від 11.03.2010 р. Адреса: 54056, Миколаїв, а/с 14). Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Ухвалою Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 24 листопада 2010 року по справі № 5/182Б порушено провадження у справі про банкрутство Приватного підприємства «Петрович С» (83017, місто Донецьк, вулиця Герцена, 75; п/р 26004053104438 у філії КБ «ПРИВАТБАНК» Київське РУ, МФО 321842; код ЄДРПОУ 33689469). Мораторій введено 24.11.2010 р.
Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Винниченка Юрія Валентиновича, ліцензія серії АВ № 499241 (адреса: Черкаська область, Черкаський район, с. Мошни, вул. Оніщенко, 23; ідентифікаційний код 3048916135).
Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Чернівецької області (58000, м. Чернівці, вул. О. Кобилянської, 14) від 15 липня 2010 р. по справі № 9/118/6 ВАСТ «Нове життя» (юр. адреса: 59314, с. Малятинці, Кіцманського р-ну, Чернівецької обл., код ЄДРПОУ 01528341, р/р 260092174 в ЧОД ПАТ «Райффайзен банк Аваль», МФО 356464) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.
Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Комерзана Зіновія Дмитровича (ліцензія серія АВ № 307262 від 01.03.2007 р., поштова адреса: 58013, м. Чернівці, а/с № 3/13, тел./факс: (0372) 52-72-94), (050) 665 20 72).

Сьогодні в Україні хмарно, часом сніг, мокрий сніг, дощ. На дорогах ожеледиця. Вітер південно-східний, північно-західний, 5—12 м/с, на заході пориви 15—22 м/с. Температура в західних областях від 1 морозу до 8 тепла, на півночі Лівобережжя 10—19 градусів морозу, на півдні вночі від 2 тепла до 3 морозу, удень 0—8 градусів тепла.

КАРИКАТУРИСТ ПРОДОВЖУЄ ТЕМУ

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Мал. Михайла САЧКА.

ЦЬОГО ДНЯ, 15 СІЧНЯ

■ **1871.** Народився Агатангел Кримський, сходузнавець, славіст і письменник, один із засновників Української академії наук. ■ **1891.** Народився російський поет Осип Мандельштам. ■ **1921.** В Ужгороді відкрився Руський театр товариства «Просвіта» (керівник Микола Садовський). ■ **1943.** У США завершено будівництво Пентагону — будинку міністерства оборони. Найбільша офісна споруда світу. ■ **1956.** В Антарктиді відкрито першу радянську полярну станцію — Мирний.

7 МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Правознавство

Там, де торжествує закон — вищий раді беззаконня робити нічого!

Демлікнеп

Тому-то все менше людей ходять на вибори, що вони — за демократію...

Кричи — не кричи

Стільки бардаку, беззаконня, несправедливості, що хоч кричи: «Демократія!»

Просто нахабство!

Ще не мільйонер, а вже хоче стати депутатом!..

Бажання — закон

Сама скромність: накрали мільйони та побажали лишитися невідомими. Олександр ПЕРЛЮК.

Податківець

Цей податківець з'явився тут як тут, на другий чи третій день, як внесли чергові поправки до Податкового кодексу. Минулого разу, коли для них, контролерів, знову розширили права, наші на вході до ринкового п'ятачка встали стіною, відстояли позиції. Дійшов тоді поголос до мерії. Почалися звичні позови до суду, прибилися до нас депутати з області, один навіть з Києва, телевізія нагрнула. Податківці відступили. А тепер, коли уряд підпівав їм на дудку (хай би ж нам так!), сараною кинулися на п'ятачок. Він трохі збоку від міського ринку, ви знаєте. Муляє. Обберуть тепер до нитки. Малий бізнес знову покотиться вниз. Троє чи четверо з наших безнадійно зачинили свої «бутіки», подалися хтозна куди.

Я вирішив захищатися до останнього. Вони мене знають! Цей податківець був з новеньких. Довгий як жердина. Мордочка кругла, мов намальована. Такого не напоїш. Певно, нахаба. Замолоду ми таких за милу душу товкли під школою чи під клубом. Він розстібнув портфеліка, дістав папери. — Ви не заплатили, — так і почав нахабно. — Заплатив сповна, — кажу. Він знову: — За новими поправками до Кодексу — не заплатили. — За світло? — уточнюю.

— При чому тут світло...
— За газ?
— Та за який газ! — набирає він тонів. — У вас тут і газу нема. За метри!
— Вельвету?
— При чому тут вельвет...
— Тюлю?
Податківець починає сердитися. Каже з притиском:
— За квадратні метри! Торгової площі! Додатковий обов'язковий збір. Після поправок.
І показує мені папери. Я кажу:
— Підпис нечіткий...
— І з таким накладемо штраф.

Я дістаю із загашника вогнегасник.
— Ось вогнегасник.
— При чому тут вогнегасник?
— Є відро з піском. Сокира. Багор із набалдашником. Гак.
— Ви не викручуйтеся. — Він починає нервувати. То мені на руку. — Ми вас перевіряємо вчетверте, і щоразу ви намагаєтеся нас надурити..
— То ви не пожежник? — наголошую. — Із міськвітла?
— Здрастуйте! — набурмосюється він. — Я податковий інспектор!
— Привіт! — відказую я. — А пожежник де?
— Я з податкової! — червонясте лице його стає ще червонішим.
— Пожежник тричі перевіряв. — Я своє веду. — Ось відро. Ось сокира, набалдашник з багром. Гак... Два гаки! Про який штраф мова?
Податківець дістає своє посвідчення. Тицяє мені під ніс.
— Податковий ін-спек-тор, — читаю по складах. — А фотографія чия?
— Як чия? Моя! Що, не видно?
Я гукаю лоточниці Марусі, сусідці по п'ятачку:
— Марусю, подивись-но: хіба це фото пожежника?

Маруся придивляється, кривить губу:
— Геть не його. Я такої морди не знаю.
Податківець обурюється, забирає свої документи.
— Не будемо гаяти часу, — сердиться. — Я ось зараз повторно зміряю вашу торгову площу. Повторно складемо акта.
Він дістає з портфеліка рулетку, міряє. Поважно так. Каже:
— Двадцять чотири метри.
— Минулого разу ваш один міряв, було менше, — я до нього. Інспектор:
— Тепер уточнено. Двадцять чотири!
Я пропоную:
— Давайте і я зміряю.
Узяв його рулетку, зміряв.
— Двадцять три.
Податковий не вірить:
— Махльож! Не може бути!
Вихоплює свою рулетку і ще раз ретельно міряє. Поки вовтузиться під стелажми, по кутках, сусідка Маруся, аби не заважали, виносить відро, ящики з піском, цеглини, на яких лежав вогнегасник.
Податковий зміряв, перемножив виміряне, лепече:

— Двадцять п'ять...
Я до нього строго:
— Двадцять чотири — двадцять п'ять... Де взяли таку рулетку?
Лоточниця Маруся в поміч:
— Восени мене один теж так міряв. Я написала скаргу.
Поприбігали з сусідніх точок. Маленький мітинг вийшов. Наші почали телефонувати до Києва. Інспектор розхвилювався.
— Я ще раз перемерію, — заявляє.
Він міряв, щометра уточнюючи. Маруся занесла відро, ящики з піском.
Податковий підрахував, прошамкав здивовано:
— Двадцять три...
Я в наступ:
— Це ваша рулетка? Ваша? Складемо акта!
Податківець невпевнено:
— Я уточню в управлінні.
Сів у машину та й поїхав. Маруся-лоточниця усміх:
— Місяців зо два не з'являтимуться.
Я в підсумок:
— Дасть Бог, за цей час, може, і в Податковий якісь зміни внесуть...
Іван КИДРУК.

Рівне.

ДОШКА ПОШАНИ

Про процес і функцію

Юлія Тимошенко, экс-прем'єр-міністр України:
— Моя функція тільки організувати процес опору людей політиці, котра вам не підходить, і я це організовуватиму.
Від чергового:
— Якщо організовуватимете так, як «вона працювала», то процес відіме разом з функцією.

Колорит у клітинку

Ганна Герман, заступник голови адміністрації Президента:
— Я дуже шкодую, що Тимошенко немає в парламенті. Вона надавала тому парламенту якогось колориту, парламент був цікавішим — було з ким говорити, було з ким сперечатися, дискутувати. Завжди цікаво, коли є гарний, сильний противник, опонент.
Від чергового.
— Немає в парламенті? Приходьте до Генпрокуратури й говоріть, дискутуйте. Буде вам і інтерес, і колорит у клітинку.

За послуги треба платити

Борис Колесніков, віце-прем'єр-міністр, міністр інфраструктури:
— Ми повинні мати компактний маленький уряд, який надає послуги громадянам України.
Від чергового:
— А громадяни: экс-міністр Ю. Луценко, письменниця М. Матіос, журналіст Ю. Білозерська та інші за надані послуги міліції взагалі повинні доплачувати компактному, маленькому урядові.

Що з головою?

Олександр Лук'яненко, міський голова Донецька:
— Коли мене запитують, чому я не розмовляю державною мовою, я говорю: я

розмовляю мовою моїх виборців. От піти сьогодні в колектив Донецького металургійного заводу або на шахту ім. Засядька, вийти й зробити доповідь українською мовою — вони послухають, а потім будуть гадати, що у мера трапилося з головою.
Від чергового:
— Про це хотілося б знати вже зараз. Можна по-російськи. Але не так довго.

Улюблене заняття

Дмитро Видрін, політолог:
— Юлія Володимирівна постійно спалювала мости, причому не тільки позаду, а й перед собою...
Від чергового:
— Якби вона не спалювала мости, тоді ніхто б не побачив, як вона мужньо форсує перешкоди.

На відстані витягнутої руки

Михайло Чечетов, народний депутат, Партія регіонів:
— Треба, як у боксі, сказати «брек» де-

путатам, щоб вони відійшли подалі від роботи правоохоронних органів...

Від чергового:
— Якщо правоохоронні органи будуть далеко від депутатів, вони можуть не почути команду: «Фас!».

Критерій виміру

Анатолій Могильов, міністр внутрішніх справ України:
— Давайте завтра покладемо гору лайна і поставимо табличку, що це продукт життєдіяльності та власність народних депутатів...
Від чергового:
— Якщо то буде власність більшості, — це одне, а якщо власність меншості, — це зовсім інше...

Мал. Володимира ВАСЬКОВЦЕВА, Вадима СИМИНОГИ, Миколи КАПУСТИ.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Над номером працювали: Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Сергій ВОЛОТКОВСЬКИЙ, Юлія ПОТАПЕНКО.
Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.
► За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
► Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
► Рукописів не повертаємо.
► Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
► При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.
► Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.
Передплатна ціна на 2011 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.
Друк: ТОВ «Мета-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 Зам. 18855
Макет, верстка — редакція газети «Голос України». 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 503-68-72; телефакс — 234-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57; телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний reklama@golos.com.ua — відділ реклами let@golos.com.ua — відділ листів foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій
При підготовці матеріалів використовуються інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

